AGARTA

MAHATMALAR MİSYONU

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

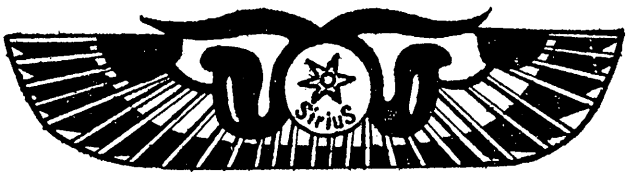

AGARTA

MAHATMALAR MİSYONU

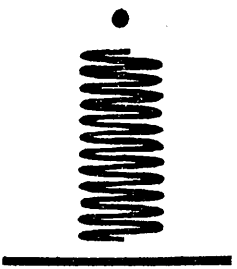

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi
İstanbul

Kitap No : 33 — **AGARTA**

«Genellikle kabul edilmemesine rağmen, denilir ki, Avrupa'nın azizleri geçmişte, Tanrı'nın gazabını Batı'nın üzerinden çekmek için bir paratoner vazifesi görüyorlardı. Bu, bir bakıma, Hindular ile Budistler arasında geçerli olan şu inancı andırmaktadır ki, Yüce **Rişiler** Beşerî Irk'ın Gözeticileri olmuşlardır ve olmaktadırlar. Bugün dahı Seylan'da Budistler, bundan sonraki doğumlarının Himalayalar'daki Tanrılar arasında olması için dua ederler. Yirmibeş yaşındayken Kalküta'da muazzam bir dünya mülkünü terkeden ve o zamandan beridir, Himalayalar'ın kendisine rastladığım yüksek bir yerinde yetmişbeş yıldır **yoga** yapan Bengalli bir keşiş, Kailas Dağı yönünde üstü karlarla kaplı bazı dağ sıralarını göstererek, o yerlerde Tanrılar'ın Irkımız'ı gözettiklerini ve spiritüel gelişimini yönlendirdiklerini belirtti. İlave ettiğine göre, normal beşeriyet için görünmez olan bu Varlıklar, Ermişler tarafından görülebilirler ve kalpleri saf olanlar Onlar ile irtibat kurabilirler: Sessiz Gözcüler olarak, Dünya'nın Himalaya Surları'ndan İlâhî Şefkat ile (beşeriyeti) gözetlerler, tâ ki, Kali - Yuga Gecesi uzun süresini tamamlasın ve Uyanış Günü tüm uluslar üzerinde ağarsın.» (*)

(*) EVANS - WENTZ, W. Y. der., **Tibet's Great Yogi Milarepa,** London, Oxford University Press, 1978.

1. Baskı : Mayıs 1979
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Mücellithanesi

BİR DAĞ İÇİNDE...

Adım adım izleri
Bu âlemden içeri
On sekiz bin âlemi
Gördüm bir dağ içinde

Yetmiş bin hicap geçtim
Gizli perdeler açtım
Ben dost ile birleştim
Buldum bir dağ içinde

Gökler gibi gürledim
Yerler gibi inledim
Çaylar gibi çağladım
Aktım bir dağ içinde

Bir döşek döşemişler
Nur ile bezemişler
Dedim bu kimin ola
Sordum bir dağ içinde

Deprenmedim yerimden
Ayrılmadım pîrimden
Aşktan bir kadeh aldım
İçtim bir dağ içinde

Yunus eydür gezerim
Dost iledir bazarım
Ol Allah'ın didârın
Gördüm bir dağ içinde

YUNUS EMRE

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

AGARTHA VE SAINT - YVES d'ALVEYDRE MİSYONU

a — Jacques Weisse'in, «Hint Misyonu» İsimli Yapıtı Tanıtımı.
b — «Hint Misyonu»nun Giriş Bölümü Özeti.
c — «Hint Misyonu» 1. Bölümü: Agartha Organizasyonu.
d — Agartha ve Öğretim Fonksiyonu.

2. BÖLÜM

AGHARTI VE OSSENDOWSKI MİSYONU

a — Yeraltı Devleti.
b — Dünya'nın Kralı, Tanrı'nın Karşısında.
c — Gerçek mi, Yoksa Mistik Hayâl mi?
d — Dünya'nın Kralı'nın 1890'daki Kehaneti.

3. BÖLÜM

AGARTTHA VE RENÉ GUÉNON MİSYONU

a — Krallık ve Yüksek Rahiplik.
b — Üç Yüksek Fonksiyon.
c — Demir Çağı Döneminde Gizlenen Yüksek Merkez.

ÖNSÖZ

Işık varlıkların ışıl ışıl ülkesi Agarta, merkezî Himalaya dağları altlarındaki doğal ve yapay görkemli yeraltı kentleri ile, dünya beşeriyetinin yeryüzündeki evrimine katkıda bulunan bir ülke ve bir Devlet'tir. Ne varki, bu Devlet'in tüm organizasyonları, kuruluşu ve işlevi; yerüstü Demir Çağı beşeriyetinin kavram, kabul ve bildiklerinin oldukça dışında ve üstündedir.

Dünyasal beşerî evrimin ve yeryüzünden gelip geçmiş nice nice uygarlıkların tüm genel evrim safahatlarının ve onların tüm genel bilgilerinin en ince ayrıntılarına değin kaydolunarak saklandığı ve milyonlarca ve milyonlarca betimlenemez (pekçoğu hologram tekniği ile basılmış ve rengârenk) kitaplardan oluşan kozmik kütüphanesi ile Agarta Ülkesi, doğu ezoterizminde de belirtildiği gibi, aslında bir Kozmik Üniversite'dir. Bu Üniversite'nin, Agarta Yüksek Hiyerarşisi dışında asıl öğrencileri, dünya dışından gelen ve yeryüzü beşeriyetine çeşitli bilinen ve bilinmeyen kimliklerde rehberlik eden Öğretmenler'dir. Öte yandan bu Kozmik Bilim Merkezi, çok yüksek İlâhi Hiyerarşi Varlıkları olan Hz. Muhammed ve Hz. İsa gibi beşeriyet öğretmenleri tarafından da onların İlâhi Vazifeleri'nde gereken etüdler ve araştırmalar için ziyaret edilmiş ve şereflendirilmiştir.

Dünya Yönetici Râb Mekanizması'na fizik dünya üzerinde bir Görev Merkezi olarak hizmet gören Agarta Işık Ülkesi, beşeriyetin evrim olayında son derece önemli ve kutlu işleviyle bir ışık ve rahmet merkezi ve Rabbin fizik dünya üzerindeki İlâhi Eli'dir. Bu İlâhi El'in kudret alanı içinde yeryüzünün tüm ülkeleri ve beşeriyetin tümü bulunmaktadır. Binyıllar ve binyıllardır beşeriyet ve beşeriyetin beşerî yöneticileri ve yönetimleri, bu İlâhi Merkez'in rahmet ya da gazabını üzerlerine çekmektedirler. Özellikle ülkemizin halk düşmanı politikacıları bilmeliler ki, Agarta'nın Kudretli Eli ülkemiz üzerinde, karanlıkların uşaklarını ve onların her türlü saltanatlarını yıkmak için amansız yıldırımlarını savurmak üzre beklemektedir. Ve zaman ise yaklaşmaktadır...

—★—

GİRİŞ

Saint - Yves d'Alveydre' in **«Hint Misyonu»** (Mission de l'Inde) adıyla, kendisi öldükten sonra 1910 yılında yayımlanan yapıtı, gizemli bir inisiyatik merkezin tasvirini içermektedir. O zamana değin, Avrupa'da, Agarttha ve O'nun Lideri Brahmâtmâ'nın hemen hemen hiç sözü edilmemişti. Gerçi Saint - Yves'den sonra, pek ciddi olmayan bir yazar, Louis Jacolliot, sözünü ettiği (sözkonusu gizemli merkez'e ve Lideri'ne ilişkin) bilgileri, Hindistan yolculuğu boyunca gerçekten işitmişse de, o'nun aşırı fantazi üslubuyla düzenlediklerine güvenmek mümkün değildi.

1924'de ise, pek beklenilmeyen bir olay meydana gelmişti: Ferdinand Ossendowski, 1920 ve 1921'de Orta Asya içinden yaptığı hareketli yolculuğunun beklenmedik olaylarını, **«Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar»** (Bêtes, Hommes et Dieux) adlı yapıtında anlatmaktaydı ki, bu eserin özellikle son kısmında anlatılanlar Saint - Yves'inkine benzer.

Saint - Yves'in Agarttha kelimesini kullanmasına karşın Ossendowski'nin Agharti kelimesini kullandığını görüyoruz. Bu fark, Ossendowski'nin Agharti kelimesini Moğol kaynaklarından ve Saint - Yves'in ise Agarttha kelimesini Hindu kaynaklarından sağlamış olmalarından ötürü olsa gerektir.

1. BÖLÜM

Agartha ve Saint - Yves d'Alveydre Misyonu

Bir ruh doktorunun tek oğlu olarak 1842'de doğan Saint Yves d'Alveydre, babası tarafından geçimsiz çocukların ıslah edildiği bir tarımsal çalışma kampına yollanır. İyi ki, istisnaî kişilikteki bu çocuğa kurumun müdürü dostluk gösterir, onu yatıştırır, Joseph de Maistre, kardinal Bonald ve Fabre d'Olivet'in eserleriyle onda okuma zevkini uyandırmayı başarır. Yoksulluk içinde çırpınırken yaşamının ikinci mutluluk verici karşılaşması, dul bir bayanla, Balzac'ın eşi Madam Hanska'nın yeğeni kontes Keller ile olur. Keller O'na sevgi ve şans getirir; üstelik Vatikan'dan bir soyluluk ünvanı alır. Marki Saint - Yves d'Alveydre olur. 1909'da ölene kadar bir sürü hayranı olur ve zengin bir imajinasyon ile ilhamlı ezoterik eserler yazar; fakat eserleri okültist çevrelerde gerçek anlamda etkili olmaz.

«Yahudiler Misyonu» (La Mission des Juifs) ve *«Egemenler Misyonu»* (La Mission des Souverains) adlı eserlerinde, Saint - Yves d'Alveydre, İlâhi Işığın Taşıyıcısı Ram adındaki bir Kelt kahramanı tarafından 10.000 yıl önce kurulan bir evrensel imparatorluğa kadar uzanan, beşeriyetin tahayyülî bir tarihi üzerine yerleştirdiği, sosyal ve politik bir organizasyon projesi ge-

liştirir: *Sinarşi* (Synarchie). Öğretisinin pratik uygulanmasını tamamlamak ve onu tüm sanat ve bilim dallarına yaymak için, Saint - Yves d'Alveydre, mukavva disklerle bir, *«evrensel kozmik kuvvet»*i (Archée) ölçme aleti hazırlar ve bu arkeometre'sini hayran kalan öğrencilerin önünde çalıştırır.

Daha sonra, Beşeriyetin Yüksek Okült Yönetimi'nin emri üzerine onu görmek için Paris'e özellikle gelen bir Afgan Prensi'nden Asya sırlarının özünü edinerek, *«Hint Misyonu»* (La Mission de l'Inde) adlı eserini kaleme alır. Saint - Yves d'Alveydre'in öğrencileri, görüşmenin gerçekliğinden kuşku duymamaktadırlar ve bu ilgi çekici eseri, okültizmin başlıca kitaplarından biri olarak görmektedirler.

Saint - Yves d'Alveydre, temel tradisyonun korunduğu, *Dünya'nın Merkezi* ezoterik konusunu yeniden ele alır. Ona göre, dünya yeraltı sistemlerinin merkezi Agarta, Asya'nın göbeğinde, uçsuz bucaksız bir yeraltı sitesi olarak bulunmaktadır. Milyonlarca *Dwijas* (iki defa doğanlar) ve *Yogis* (Tanrı'da birleşenler), Saint - Yves'e göre, Agarta İnisiyatik Hiyerarşisi'nin en dış dairesini oluşturmaktadır. Merkeze doğru ilerlerken onların üstünde 5.000 *Pundit*'e (bilgin) rastlamaktayız. Gizemli Merkezi'nin en yüksek ve ona en yakın dairesi ise, Yüksek İnisiyasyon'u temsil eden 12 üyeden oluşmaktadır. Onların üstünde de sadece, *Brahatmah*, evrensel ruh temsilcisi *Mahatmah* ve Kozmos'un tüm maddi organizasyonunun timsali *Mâhanga* tarafından oluşturulan üçgen bulunmaktadır.

Çağdaş okültist kaynaklara göre, Saint - Yves d'Alveydre, *«korkunç sırları»* ifşa etmek ihtiyatsızlığını yapmış olduğunun farkına vardığından, baskıdan çıkar çıkmaz kitabını imha etmeye karar vermişti. Fakat bir kaç nüsha, imha edilişten kurtuldu; eser, konuya bağlı kişiler arasında elden ele dolaştı ve yazarın ölümünden sonra yeniden basıldı. Bir doğabilimci dökümantasyonuyla ortaya çıkan, yeterince yüzeysel ve yapım bakımından zengin olan bu mitler derlemesi, okültistleri iyice etkilemiştir. Birçok yazarlar ya da gizli topluluk kurucuları, Agarttha'nın girişini (belirli bir yere) yerleştirmeye çalıştılar. Bazıları oraya giderek, orada yaşayan yüksek varlıklarla karşılaşmış olduklarını ileri sürdüler. René Guénon, *«Dünya'nın Kralı»* adlı eserinde bu konuyu yeniden ele almıştır. III. Reich zamanında, Gobi Çölü'nü araştırmak için seferler bile tasarlanmıştı.

a — Jacques Weisse'in, «Hint Misyonu» İsimli Yapıtı Tanıtımı

Bu kitabın eksiksiz adı şudur: *Avrupa'da Hint Misyonu, Asya'da Avrupa Misyonu, Mahatma Problemi ve Çözümü.*

Okuyucu şimdiden anlamıştır ki, Avrupa Misyonu, Hz. İsa'nın, genel şuurun yücelmesiyle uyumlu olan sevgi dinini Asya'ya getirmekten ibarettir. Buna karşılık, Hint ise, Budist ve Brahmanist kültlerin bilgelik ve bilimini Avrupa'ya taşımak misyonuna sahiptir. Budist kültün belirleyici özelliği, *bilgelik'tir*. Brahmanist kültün ki ise, *Evrensel Bilim'dir*. O halde, beyaz ırkın misyonu hiç de Asya'ya bilimin öğretimini yapmak değildir. Gerçek olan bunun tersinedir, bizim maddeci bilimimizin gürültücü ve rahatsız edici icraati, Doğu inisiyatik merkezlerinin biliminin icraatiyle mukayese bile edilemez. Batı'nın peşinde koştuğu tüm sonuçları; görünen ve görünmeyen dünyayı yöneten yasalara ahenktar bir biçimde ve uygun olarak, çok daha ustalıklı ve sade olan sayısız yöntemlerle, Asyalılar, çoktan beri elde etmiş bulunmaktadırlar.

O halde Asyalı bilgeler şimdiye dek bize niçin açık açık bilgilerini vermediler, diye sorulabilir. Çünki biz bu bilgileri, politik hırslarımızın kumanda ettiği ahenksiz amaçlarımız uğruna kullanacaktık da ondan.

Bununla birlikte, Hakikat'in, kuyusundan çıkması gerektiği ve İncil'in şu sözünün gerçekleşmesi gereceği zamanlar yaklaşmaktadır:

«Aydınlığa çıkarılmayacak saklı ve bilinmeyecek gizli hiçbir şey yoktur.» (Matta, bap - 10/26. Markos bap - 4/22. Luka, bap - 8/17 ve 12/2.)

Bu nedenledir ki, 1875'den beri, yani Balık Burcu astronomik çağının bitiminden 25 yıl önce, Asya inisiyeleri, varlıklarını vakur bir yavaşlıkla belli etmeye (açıklamaya) başladılar. Madam Blavatski, çağdaş Bilgelik Üstadları'nın varlığından söz eden kitapları ilk yazanlardan biri oldu. Tüm teozofik hareket ve yayınları da, onların sözügeçerliğini destekledi. Saint - Yves d'Alveydre, Asya'nın büyük İnisiyatik Üniversite'si Agartha ve Lideri Brahatmah konusunda, ilk aydınlatıcı bilgileri getirdi. *Brahatmah*, Evrensel Ruhani Lider rolünü ya da Çağdaş Dünya'nın *Büyük Eğitici*'si rolünü oynar (1).

Bu rol, esas olarak, ilk sosyal Güç ve Eğitim Kudreti'nin ortaya çıkmasıdır. Demek ki, Agartha'nın Üniversite Hiyerarşisi, tamamiyle silahsızlanmıştır ve zor kullanmamakta kararlıdır; saldırılan olduğunda bile. O halde hiçbir savunma olanağına sahip değiller, diye düşünülebilir. Ancak hiç de böyle değildir; gezegenimizi infilak ettirmek olanağı veren fizik bilimleri ve ona uygun bir psişik bilimleri olduğuna göre...

Fakat, uygarlaştırıcı işlevini ifa etmek ve binlerce tradisyonu intikal ettirmek için Agartha, Avrupa'yı XIX. yüzyıla dek varlığından habersiz bırakmayı tercih etmişti.

Özet olarak vermemiz gerektiğinden, Saint - Yves

d'Alveydre tarafından *«Hint Misyonu»*nda ele alınan tüm konuları işlememiz mümkün değil. Bununla birlikte, bu kitap 1949'da yayımcı Dorbon tarafından yeniden yayımlanmış olduğundan, kitabın kendisine başvurulabilir.

b — «Hint Misyonu»'nun Giriş Bölümü Özeti

Eğer bir genel dünya tarihi oluşturulacaksa, bu tarih ancak tüm dünya beşeriyetinin şimdiye değinki düşüncelerinin ve olaylarının tümünün birden objektif olarak alınarak bir araya getirilmesiyle gerçek olabilir, dolayısıyla böyle bir genel dünya tarihi hiç bir milletin düşünce ve olaylarına göre biçimlendirilemez.

Sinarşi kavramının yaratıcısı, çağdaş yazarlar arasında Saint - Yves'dir.

Bu kavram, yalnızca Antikite'den itibaren tüm Dor Kutsal Metinleri'nde değil, aynı zamanda *Ram Devresi*'nin tüm organizasyonunda bulunmaktadır. Saint-Yves'nin *«Egemenler Misyonu»* (Mission des Souverains) ve *«Yahudiler Misyonu»* (Mission des Juifs) adlı eserlerinde, modern bir Sinarşi'nin kuruluşundan itibaren, *Avrupa Öğretim Konseyi*'nin, doğal ve kutsal bilimlerin yapısını yeniden kurması için gerekli olan tüm bilgileri alacağı belirtilmiştir. Bunu, Saint - Yves, şunları ekleyerek tasdik ediyor:

«Ram devresine uzanan Paradésa, onun Üniversite tapınağı, onun tradisyonları, onun dört katlı öğretim hiyerarşisi, bozulmamış bir halde, şu anda hâlâ mevcuttur. Bu kitabı, Agartha'nın Lideri'ne saygıyla ithaf etmekte bir sakınca görmüyorum.»

c — «Hint Misyonu» 1. Bölümü: Agartha Organizasyonu

Bu, Saint - Yves'nin yeniden keşfettiği sosyal ve en-

tellektüel yapının ve en antik tradisyonun *Güvenilir Otorite*'sinin içinde ikâmet ettiği *Paradésa:* Dünya'nın en eski Üniversitesi'dir.

Dünya'nın Öğretmenleri'nin çağını, Saint-Yves, o dönemde (1886) şu tarihlerle belirtiyordu:

Hz. Muhammed'in dönemi ...	(1886'dan)	1264 yıl	önce
Hz. İsa'nın dönemi	»	1886 »	»
Hz. Musa'nın dönemi	»	5647 »	»
Manu'nun dönemi	»	55647 »	»

Paradésa Yüksek Rahipleri (Pontif'ler) Üniversitelerini kamudan niçin gizli tuttular? Çünkü, aksi takdirde, onların akıl almaz bilimleri; Beşeriyet'e, Kötülüğe, Tanrı tanımazlığa, Anti-Christ'e ve Anarşi'nin genel Yönetimi'ne karşı, bizimki gibi silahlandırılmış olacaktı. Eğer Hıristiyanlar, Hz. Musa'nın ve Hz. İsa'nın sözlerini tutarlarsa, yani eğer dünya Anarşisi yerini Sinarşi'ye terkederse, o zaman, *Sırlar* görünür kılınacaklardır.

Saint-Yves d'Alveydre, inisiye olarak doğduğundan, öğrenebileceklerini saklı tutmak için kimseye söz verme durumunda değildi (söz vermemişti). Ancak, o halde, kendisinin (yani bildiklerini açıklama durumunun), *Ram Devri*'nin Kutsal Anakenti olan, *Agartha*'dan izlenilme olanağı vardı.

Agartha adı, erişilemez, anarşiden uzak anlamına gelir. Bu mistik ad, ona, *Irshou Sapması*'ndan sonra, İ.Ö. 3.000 yılında verilmiştir.

Agartha nerede bulunuyor? Burada, aşağıdakilerden başka aydınlatıcı bilgi vermek gereksizdir. Agartha'nın merkezi, Ram'dan önce, güneş kenti *Ayodhya*'da idi. Ram'dan 3.000 yıl sonra (İ.Ö. 3.700'de) ilk yer değişikliğine uğradı. Irshou'dan 1.400 yıl sonra (İ.Ö. 1.800'de), milyonlarca Asyalı'nın bildiği, ikinci bir yer değiştirmesi

gerçekleşti. Onların aralarında, Himalaya yörelerindeki yeni yerleşme merkezinin yerini ifşa edebilecek hiçbir haine raslanılmayacaktır.

Sinarşik olarak organize edilmiş bulunan Agartha ülkesi bağımsızdır ve nüfusu yirmi milyona erişir. Orada, bizim can sıkıcı adlî ve cezaevi sistemlerimiz görülmez. Orada tutuklular yoktur. Ölüm cezası uygulanmaz. Güvenlik görevleri ve hizmetleri, aile reisleri tarafından yerine getirilir. Suçlular, inisiyelere, hizmet pundit'lerine sevkedilirdi. Davalı taraflardan her ikisi de daima sulh istediğinden, hakemlik, sulh için (yani bir tür arabulmak için) yapılırdı. Zira her zararın ardından, gönüllü (iradî) tazmin gelir.

Orada, halk yığınlarının sefaleti, fahişelik, ayyaşlık, yönetsel acımasız bireycilik, aşağıdan yıkıcı zihniyet, her türden ihmal ve güçsüzlükler gibi, bizim sinarşik olmayan uygarlıklarımızın büyük acılarının hiçbirine raslanmayacağını söylemeye gerek yok...

Bu ülkenin bölgelerinin başına yerleştirilen bağımsız *Racalar*, yüksek seviyeden inisiyelerdir. Onların yöneticiliklerinde, emredici karakterleri göze çarpar.

Agartha Kastları, sabit değildir. Hindu paryalarının en düşüğünün bile çocuğu, *Kutsal Üniversite* Agartha'ya kabul edilebilir ve oradan çıkmasına ya da orada [mümkün olan] tüm hiyerarşi derecelerinde liyakate göre kalmasına izin verilebilir. Takdim, çocuğunu veren (adayan) anne tarafından yapılır. Bu, *Hz. İsa Devri*'nin tüm tapınaklarının *Nazaréatı*'dır.

Agartha'nın merkezî organizasyonuna bakıldığında, aşağıdan yukarıya doğru hareketle, önce, *Dwija*'lar(iki defa doğanlar) ve *Yogi*'lere (Tanrı'da birleşmiş olanlar) rastlanır. Milyonlarca *Dwija* ve *Yogi*, Agartha'nın simetrik olarak bölünmüş dış mahallerinde yaşarlar ve başlıca yeraltı yapılarına dağıtılmışlardır.

Onların üstündeki 5.000 *Pundit* (Bilgin), öğretimi sağlar ve iç güvenlik görevini yerine getirirler. Onların sayıları *Veda* diline ait gizli köklerinkine tekâbül eder.

Hiyerarşinin alttan üste doğru her bir dairenin kapsadığı yöneticiler sayısı giderek azalır ve böylece dünyanın Güneş çevresindeki dolanım çemberinin süresine tekabül eden 365 *Bagwanda*'nın oluşturduğu daire gelir.

Sonraki daire, Agartha'nın merkezine en yakındır. *Yüksek İnisiyasyon*'u temsil eden 12 Üye'den oluşur. Onların sayıları, Zodyağın 12 burcuna tekabül eder.

55.700 yıldan beri tüm sanat ve bilimlerin hakiki sentezini içeren Kütüphanelere, İlâhiliğe saygısı bulunmayanlar giremez. Kütüphaneler, yerin derinliklerinde bulunmaktadırlar. Bu Kütüphanelerin Ram Devresi'ne ait olan kısmı, Koç Burcu Çağı İmparatorluğu'nun ve Kolonilerinin yeraltlarını belli ölçüde kaplamaktaydılar. Geçmiş devrelerin kütüphanelerine, denizler altına ve tufan öncesi Amerika'nın yeraltı yapılarına dek rastlanır.

Paradésa'nın gerçek Üniversite Arşivleri, binlerce kilometre boyunca uzanır. Avrupa, Üçlü Sinarşi'yi genel anarşik Yönetimi'nin yerine geçirttiği gün, bütün bu harikalar ve binbir gece masallarına yaraşır daha pek çokları, Avrupa'nın ilk *Anfiksiyonik* (²) *Öğretim Konseyi* temsilcilerine açık olacaklardır.

Bu arada, vay haline toprağı eşelemeye koyulan düşüncesizlerin! Onlar, bu işten sadece, kesin bir düş kırıklığı ve kaçınılmaz bir yıkım elde ettiler. Bu Gezegen Kütüphanesinin Kataloğunun tüm bilgisine, sadece Agartha'nın *Ruhâni Lideri* ve o'nun başlıca yardımcıları sahiptir.

Anarşi halkların ilişkilerine bir hükmedemese, tüm

kültlerimiz ve üniversitelerimiz arasında öylesine olağanüstü bir rönesans gerçekleşirdi ki! Rahiplerimize ve bilginlerimize sadece Dünya'nın tüm sırları açılmakla kalmayacak, onlar aynı zamanda mükemmel bir zekâya da sahip olacaklardı, Dor anahtarı. O zaman, artık geçmişe saygısızlık edilmeyecek, müzelerimizi doldurmak için sakat bırakılmış (sağı solu kırılıp alınmış) kalıntılardan, antik gömütler koparılıp alınmayacaktı. Bu, hüküm sürdüğü yerde Antikite'nin dindarca yeniden kurulmasıdır: Mısır'da, Etyopya'da, İran'da, Kafkasya'da, v.b. Eğer bilim, kâhinlerin önceden bildirdiklerini sonunda gerçekleştirirse, [oluşacak bu] *İlâhi Uyum*, Beşeriyetin kanlar içindeki üyelerini bir araya getirecekti. Antik Mısır'ın arıtılmış gizleriyle yeniden doğduğu; Yunanistan'ın, Orfe zamanının geliştirilmiş göz kamaştırıcı parlaklığında yeniden canlandığı görülecekti. Göklerin yüksekliğinden Yer'in kızgın derinliklerine kadar her şey, yenilenmiş, aydınlanmış ve bilinmekte olacaktı. Öğretim fakültelerinin yakınlaşması, tüm mutsuzluklara karşı belli ölçüde bir çare getirecekti.

Can çekişen Anarşi'nin son kanlı çırpınmalarının arasından bu Sinarşi'nin hükümdarlığına doğru yol almaktayız. *Büyük Babil'in* (şimdiki Demir Çağı'nın) batışı ufukta gözükmeye başlamıştır ve bu kitap ön belirtileri işaret etmek için yazılmıştır.

Agartha'nın Merkezî Hiyerarşisi, *Kozmik Gizemler*'in âyinleri için, büyük dua saatlerine katıldığı zaman, yeryüzünde olağan dışı bir akustik fenomen gerçekleşir. Yolcular ve kervanlar durur. İnsanlar ve hayvanlar dinlerler. Onlara öyle gelir ki, sanki dünya şarkı söylemek için dudaklarını açmıştır. Sanki, *«Tarif Edilemeyen»*'e kavuşmaya çalışıyormuşçasına, sebebi olmayan sonsuz bir ahenk boşlukta dalgalanır. Arap veya Fars, Yahudi veya Afgan, Moğol veya Çinli tüm yolcu-

lar, *Büyük Evrensel Ruh*'ta birleşenler, saygıyla tefekküre dalar ve dualarını mırıldanırlar.

Sırlarla çevrili hakiki *Işık Piramit*, Paradésa'nın, Hiyerarşik görünümü şöyledir:

İlâhi Zihin'de bulunan Otorite.

Evrensel Ruh'un Yargılayıcı Aklı'nda bulunan (yönetimsel) Kudret.

Kozmos'un Fizik Organizasyonu'nda bulunan Ekonomi.

Müritlerin eğitimi, *Ram Devri*'ndeki gibi bugün de aynıdır; çünkü sentetik hakikat bir defa öğrenilince, kişisel gelişim ona ulaşmaktan, onu muhafaza edip zihin ve ruhlarda sürekli olarak yaymaktan ibarettir.

Her öğrenci, sonuncu basamağa kadar yükselmek için, birinci basamaktan başlamalıdır. Hz. Musa, Orfe, Pisagor, Solon, Zerdüşt, Krişna, Daniel, vb. böyle yaptılar. *Paradésa*'ya giren Newton aynı şeyi yapmak zorunda kalacaktı, ya ABC'ye yeniden başlamak gerekiyordu ya da uzaklaşmak...

Saint-Yves'nin *«Yahudiler Misyonu»* eserinde sözü edilmiş olan bir *Evrensel Dil* vardır: *Vattan*. Aziz Jean'ın bahsettiği budur (3). Bu dil, sadedir; prensiplerinde ve bazı sınırsız uygulamalarında, bilgecedir. Kalabalık *Dwija*'lar kitlesi, bu dilin etüdüne devam eder ve onu doğaüstü keşifler için kullanır. Kutsal diller etüdü, İlâhi Zihin'in aslî yapısını ilham ettiği zaman, kontrol edilmeler dönemi başlar. *Dwija*, sınavları yüzakıyla geçirdikten sonra, kendini *Yogi* olmaya götüren etütleri izlemeye başlar. Batı'da tüm bildiklerimiz ve tüm diğer bilmediklerimiz, orada, Öğretim misyonerleri olarak eşsiz üstadlar tarafından öğretilmiştir. Küremizin ateşten derinliklerinden, yeraltı gaz ve tatlı ya da tuzlu su akıntılarına; denizlerin dipsiz derinliklerine, küremizin enlemesine ve boylamasına manyetik akımları-

na, havanın görünmez yapısına, elektriğe, mevsimleri oluşturan Evrensel Ahenge kadar, hepsi (tüm bilgiler) derinleştirilmişti. Fizik ve kimya öyle bir dereceye yükseltilmişti ki, biz beşeriyet, bunları ortaya koysaydık dahi yine de kabullenemezdik. Bu, ne bir böceğin ve bir bitkinin sayımı yapılmasıyla elde edilmiştir ve ne de inanılmaz (sayıdaki) bir deney ve gözlemler birikiminin bir sonucudur. Bizzat ölümün sırlarına dahi nüfuz edilmiştir Agartha'da.

d — Agartha ve Öğretim Fonksiyonu

Agartha'nın muhafaza etmekte olduğu şaşkınlık verici deneyler birikimi arasında, *'Beşerî Ayıklanma'*ya (Selection humaine) ilişkin olanları olağanüstü bir dereceye yükselir. Ram Devri bilginleri, insan fizyolojisinin alt ve üst sınırları [konusu] gibi, türlerin esrarı [hakkındaki bilgilerini] derinleştirme cesaretini gösterdiler.

Görünmez krallıklar ile bağlar, uykunun yasaları, spiritüel gelişime elverişli olan besin rejimleri, psişik güç, rüyalar, uyutulmuş bedeni bırakarak uyanma tarzı, bütün bunların hepsi etüt edildi, uygulandı, tanındı Agartha'da.

Fakat, zekâsı, duygusu ve sezgisi hiç bir ödün vermeyen bir dürüstlükte olmadan ve *İlâhi Bilim*'in kontrolü olmaksızın *Sonsuzluğun Kapıları*'nı zorlayarak açmaya kalkışanların vay haline! İşte bu sebeple, Irshou sapması gibi, İlâhiliğe korkunç saygısızlıklar, yapıldıkları her yerde kendilerine korkunç cezaları cezbederler. Böylece (geçmiş bir devirde verilmiş olan bazı) cezalar halen son bulmadılar.

Himalayalar'ın temiz dorukları, ayak basılmamış karları ve berrak selleri, İndüs veya Ganj'ın bulanık su-

larında yuvarlanan cesetler ve sefil beşeri yaşamlardan ötürü kınanabilir mi? Ve içinden, her zihinsel ya da ahlâksal erdemsizliği, her bağnazlığı, her kurnazlığı, her düşünme ya da irade keyfîliğini, her kara majiyi dışarı atmış olan Agartha kınanabilir mi?

Vaktiyle, Agartha'nın hizmetkârlık bölümleri şimdiki gibi (yetiştirilen) öğrenciler tarafından sağlanmıyordu; çünkü o zamanlar Dwija'ların hücrelerini (odalarını), Pandit'lerin konutlarını, Üniversite'nin laburatuvarları ve gözlemevlerini toplama, temizleme, vb. hizmet işleri, ast durumda olan tüm ilkel kabileler tarafından yapılmaktaydı.

Budist bölünmeden sonra, ücretli hizmetkârlar tarafından bir tür isyan yapıldı. Kendilerinin kalabalık olduklarını görerek, kendi ölçülerine göre bir anarşi kurmak için, Hiyerarşi'yi devirmek istediler. Felsefe salonlarının temizlikçileri, İnisiyasyon koşullarının aksine öğütler vermeye başladı. Atölye ve laboratuvarlarınkiler ise, doktor olarak gözükmeye ve Maji'yi hemen birden uygulamaya can attılar. Kaçınılmaz olarak *kara maji*'ye düştüler. Ve kimi yerleşik, kimi göçebe olmak üzere farklı kabileleri ortaya çıkaran, hepsi birlikte bir kovulmaya uğramak zorunda kaldılar.

Agartha'dan kovulan yerleşik kabileler arasından biri, sayısız insan kurban etmelerle Hindistan'ı kana bulayan ve Kelt rahipleri (Druides) zamanlarının en iğrenç karanlık yollarını yineleyen Sivaistler kabilesidir. Agartha tarafından tedricen önlenmişse de, etkinlikleri halen devam etmektedir.

Agartha'dan dışarı atılan göçebe kabileler arasında, Çingeneler (Bohémien) yer alır (4). Onlar, inisiyeler ile eski temaslarının yüzeysel bilgileri ve belli belirsiz anılarıyla dolu olarak, bir sürü bâtıl itikat içinde yitip giden şaşırtıcı uygulama ve yöntemlerini Avrupa'da dolaştırmaktadırlar. Bu zavallı insanlar ilk vatanlarına yani Agartha'ya, dünyaya Sinarşi yeniden getirilmiş olacağı zaman geri dönecekler.

Agartha'dan dışarı atılanlardan söz ederken Hint Fakirleri'ni anmamak elde değil. Bunlar, çoğunlukla, Agartha'daki etütleri yüksek aşamalardan önce durdurulmuş olan ve kendilerini, Orta Çağ'ın dilenci keşişlerininkine benzer bir dinsel yaşama adayan, Agartha'nın eski öğrencilerindendir. Onlar, ezoterik öğrenimin *İlâhi Kürsüsü*'nden bir kaç kırıntıyı, en ücra Hint köylerinin içlerine kadar götürmüş ve böylece Agartha'nın varlığının tüm Hint'te daima devam ettiğini ispatlamışlardır.

Hiç kimse çalışma defterlerinin orijinal metinlerini Agartha'dan dışarıya beraberinde götüremez. Bilgilerin sadece hafızada muhafaza edilmesi gerekmektedir. Tıpkı İ.Ö. VI. yüzyılda olduğu gibi: Bir gezintiden sonra hücresine (odasına) dönen Sakya Muni (Buddha), sessizce hazırlığını yaptığı devrim hareketini gerçekleştirmek için üzerinde hesaplar yaptığı (tasarılarını kaydettiği) not defterlerinin artık yerinde durmadığını farkedince korkunç bir çığlık attı. Brahatmah'ın kaldığı merkezî tapınağa koşması boşuna oldu. Kapılar acımasızca kapalı kaldılar. Uzun bir süre boyunca tüm maji güçlerini seferber etmesi yine boşuna oldu. Ulu Hiyerarşi, hepsini tahmin etmişti ve hepsini önceden biliyordu. Budizm'in kurucusunun hiç vakit kaybetmeden uzaklaşması ve hafızasında zaptedebildiklerini hızla ilk müritlerine dikte ettirmesi gerekiyordu.

Burada açıklanan kutsal Agartha, bilhassa bağnazlığın karşısındadır. Agartha, uyguladığı tüm sanat ve bilimler ile tüm *Gizemler*'in sentezini, kendilerine tedricen vermek için beyaz ırkın kendisinden sadece, bir sinarşik hareket beklemektedir.

Ruhâni Liderlik mevkiine 1848'de çıkan Brahatmah, Fonksiyonuna 1886'da başlamıştı. Hindistan illerinin İngilizler tarafından işgalini, Yukarı'dan emredilmiş olan bir epröv olarak kabul ediyordu. O, ittifakı ya da özgürlüğe kavuşturulmanın kesin anını biliyordu.

1877'de, ki bu tarihin Saint - Yves'in yaşamında yer tutan bir anısı vardır, Brahatmah, *Sırlar Yasası*'nı yürürlükten kaldırma ve Hıristiyanlık tarafından yeterince hazırlanmış olan, organizasyonlarının (Hıristiyanlık âlemi'nin) Teslîs Kanunu'na dönüş için, insanlığın yararına ilk adımı atma vaktinin gelmiş olduğunu ifade eden bir işaret aldı.

2. BÖLÜM

Agharti ve Ossendowski Misyonu

Lewis Stanton Palen, Ossendowski'nin biyografisini kısaca anlatmıştır:

«Polonyalı bilgin F. Ossendowski, 1899'a kadar Sorbon'da kurslara devam etmiş ve B.B. Trost ve Bouty'nin fizik ve kimya laboratuvarında çalışmıştır. 1900 Paris sergisinde kimya bölümü eksperler komisyonunda bulunmuştur. Bahrenk boğazından Kore'ye kadar Pasifik kıyılarındaki kömür madenleri konusunda ihtisas sahibi olarak tanınan Ossendowski, Sibirya altın madenlerinden çoğunu da bilir. Rus - Japon savaşı sırasında, general Kuropotkin'in emrinde, yakıt yüksek komiseri sıfatıyla Rus ordularına hizmet etmiştir. 1. Dünya Savaşında, maden araştırmalarında bulunmak üzere özel görev ile Moğolistan'a gönderilmiş ve o memleketin dilini o zaman öğrenmiştir. Kont Witte Devlet Şûrası azası iken, uzun yıllar bu kişinin sanayi işleri teknik danışmanlığını yapmıştır. Teknik çalışmaları takdir olunarak, Petrograd Politeknik Enstitüsü Sanayi Kimya Profesörlüğüne tayin olunmuş ve aynı zamanda Ekonomik Coğrafya Kürsüsü de kendisine verilmiştir. Maden mühendisi olarak tecrübesi onu, Rus «Altın ve Platin» komisyonuna ve daha sonra da «Altın ve Platin» isimli

gazetenin müdürlüğüne getirdi. Kendisini gerek Leh dilinde ve gerek Rusça'da, birçok teknik incelemeleri dışında, genel yarara uygun onbeş cilt eseriyle yazar ve gazeteci olarak tanıttı. 1. Dünya Savaşı ilanında, Deniz Yüksek Şûrasında teknik danışmandı. İhtilâlden sonra profesörü olduğu Omsk Politeknik Enstitüsü'nden Kolçak tarafından alınıp Sibirya Hükümeti Maliye ve Ziraat Bakanlığı'na getirildi. Kolçak Hükümeti'nin devrilişidir ki, o'nun Yeniçay Ormanları'na kaçmasına ve *«Hayvanlar, İnsanlar ve Tanrılar»* isimli eseri meydana getirmesine neden olan olağanüstü serüveni yaşamasına neden oldu.»

Çok daha karmaşık ve zorlu nice uzun bir güneye kaçış sırasında Ossendowski, bu kaçışın sonlarına doğru ise aşağıda aynen orijinal olarak vereceğimiz Agharti Gizemi ve Gerçekliği ile karşılaşmıştır. Ossendowski daha sonra Varşova Harp Okulu ve Yüksek Ticaret Okulu'nda Profesör olarak bulunmuş ve değerli yapıtlarıyla da Polonya'nın önde gelen yazarları ve bilim adamları arasında yer almıştır.

a — Yeraltı Devleti

— Durunuz!

Birgün, Çagan Luk yakınlarındaki ovadan geçerken, Moğol klavuzum mırıldandı:

— Durunuz!

Devesinin üstünden kendini bırakıp yavaşça aşağı kaydı, deve de kendiliğinden yere çöktü.

Moğol, dua vaziyetinde ellerini yüzüne koyduktan sonra, kutlu cümleyi tekrarlamaya başladı:

— Om Mani Padme Hung!

Akşamın hülya verici güneşinin son ışınları ile aydınlanan bulutsuz göğe kadar ufukta uzanıp giden taze yeşilliğe bakarak kendi kendime: «Ne oldu?» dedim.

Moğollar bir müddet dua ettiler, aralarında fısıldaştılar ve develerinin kolanlarını sıktıktan sonra tekrar yola düzüldüler.

Kılavuz sordu:

— Gördünüz mü, korkudan develer kulaklarını nasıl oynatıyor, ovadaki at sürüsü nasıl hareketsiz ve tetikte duruyor, koyunlar ve sığırlar nasıl toprağa yatıyorlar? Dikkat ettiniz mi ki kuşlar uçmaz, tarla fareleri koşmaz ve köpekler havlamaz oluyorlardı? Hava hafif hafif titriyor ve insanların, hayvanların, kuşların yüreğine işleyen bir şarkının nağmelerini uzaklardan getiriyordu. Yeryüzü ile gökyüzü nefes almıyorlardı. Rüzgâr esmiyor, güneş ilerleyişini durduruyordu. Böyle bir anda, gizlice koyunlara yaklaşan kurt, sinsi yürüyüşünden vazgeçer; ürkek antilop sürüsü çılgınca koşusunu ağırlaştırır; koyunun boğazını uçurmaya hazır bıçak, çobanın elinden düşer; yırtıcı insan, kuşkusuz salga kekliği ardında sürünmeyi bırakmaktadır. Bütün canlı yaratıklar kendilerini korkuya kaptırır, dua için ister istemez diz çöküp başlarına geleceği beklerler. Demin olan bu idi. Demin olan da Dünya'nın Kralı, yeraltı sarayında, dünya milletlerinin alın yazısını öğrenmek için dua ettiği her sefer meydana gelen hadisedir.»

Kültürsüz, basit bir çoban olan ihtiyar Moğol işte bunları söyledi.

Moğolistan, çıplak ve korkunç dağları, üzerlerine ata kemikleri serpilmiş uçsuz bucaksız ovaları ile sırrı doğurmuştur. Tabiatın kasırgalı ihtiraslarından ürken veya onun ölüm sessizliği içinde uyuyup kalan buralar halkı bu sırrın derinliğini sezmekte, sarı ve kırmızı Lamalar onu muhafaza edip şiirleştirmekte, Lhassa ile Moğolistan'ın Urga'sındaki ruhanî liderler (pontifes) ise Bilim ile Mülkiyetini gizlemektedirler.

Orta Asya'ya seyahatimde, ilk defa olarak, başka

bir isim vermem kabil olmayan Sırların Sırrı'nı öğrendim. İlk önce o'na fazla itibar etmiyordum, ne varki bölgesel ve genellikle tartışılması mümkün bazı delilleri tahlil ve mukayese ettikten sonra öneminin farkına vardım.

Amil Irmağı kıyılarında yaşayan ihtiyarlar bana bir efsane (légende) anlattılar:

«Bir Moğol kabilesi, Cengiz Han'ın isteklerinden kurtulmaya çalışırken bir yeraltı ülkesine gizlendi.»

Daha sonraları, Nogan Kul gölü Soyotları'ndan biri bana, Agharti Devleti'ne kapı hizmeti gören ve içinden duman bulutları yükselen bir delik gösterdi.

«Vaktiyle bir avcı bu kapıdan Devlet sınırları içine girdi, dönüşünde de görmüş olduklarını anlatmaya başladı. Sırların Sırrı'ndan bahsetmesine engel olmak için Lamalar onun dilini kestiler. Avcı, ihtiyarlığında mağaraya döndü ve hatırası onun göçebe kalbine haz ve neşe vermiş olan Yeraltı Devleti içinde kayboldu.»

Narabanchi-Kure Hututkusu Jelyp Djamarap'ın ağzından daha fazla malûmat aldım. O bana, Yeraltı Devleti'nden çıkıp dünyaya gelen kudretli Dünya'nın Kralı'nın ortaya çıkışını, mucizelerini ve kehânetlerini anlattı. Ancak o zaman anlamaya başladım ki; bu efsanede, bu hipnozda, bu kollektif vizyonda yani her ne şekilde yorumlanırsa yorumlansın, yalnız bir sır değil, fakat Asya'nın siyasi hayatının gidişine tesir edebilecek gerçek ve hâkim bir güç gizli idi. O andan itibaren araştırmalarıma devam ettim.

Prens Choultoun-Beyli'nin gözdesi Lama Gelong ile Prens'in kendisi, bana Yeraltı Devleti'ni tarif ettiler.

Lama Gelong dedi ki:

«Dünya'da herşey, uluslar, yasalar ve gelenekler sürekli bir değişim ve gelişim halindedir. Ne kadar büyük imparatorluklar ve ne çok parlak kültürler yok olmuş-

tur. Yalnız değişmeyip kalan birşey varsa o da fenalık; habis ruhların bu vasıtasıdır. Altı bin yıldan fazla bir zaman önce saygıdeğer bir kişi, bütün bir kabile ile birlikte toprağın içinde kayboldu ve yeryüzüne bir daha çıkmadı. Bununla beraber, o zamandan sonra bir çok kimse; Sakya Muni, Undur-Gheghen, Paspa, Babür ve başkaları Yeraltı Devleti'ni ziyaret etti. Bu yerin nerede bulunduğunu bilen de yok. Kimi Afganistan ve kimi de Hindistan der. Bu bölgelerin bütün insanları kötülüğe karşı korunmuşlardır. Ve sınırları içinde cinayet yoktur. Bilgi sessizce gelişmiş, hiçbir şey orada yıkılma tehlikesine düşmemiştir. Yeraltı Halkı, bilimin en yüksek katına erişmiştir. Şimdi o, milyonlarca yurttaşı olan büyük bir Devlet'tir ki, üzerinde Dünya'nın Kralı saltanat sürer. O, tabiatın bütün kuvvetlerini bilir, bütün insan kâlplerini ve Kaderin Büyük Kitabı'nı okur. Göze görünmediği halde, her emrini icraya hazır sekiz yüz milyon kişiye hükmeder.»

Prens Choultoun-Beyli ilave etti:

«Bu Devlet, Agharti'dir. Dünya'nın tüm yeraltı geçitleri boyunca uzanıp gider. Bir Bilgin Çin Laması'nın, Amerika'da ne kadar yeraltı mağarası varsa hepsinin toprak içinde gözden kaybolmuş eski bir millet tarafından iskân olunduğundan Bogdo Han'a bahsettiğini işittim. Bu milletlerle bu yeraltı mesafelerini, Dünya Kralı'nın hakimiyetini tanıtan şefler idare ederler. Bunda olağanüstü bir şey yoktur. Bilirsiniz ki, Batı ve Doğu'daki en büyük Okyanuslarda, vaktiyle iki Kıta bulunurdu ([5]). *Bunlar, sular altında kayboldularsa da sakinleri Yeraltı Devleti'ne geçmişlerdir. Derin mağaralar, bitkilerin büyümesini sağlayıp halka hastalıksız uzun bir yaşam olanağı veren bir ışıkla aydınlanmaktadır. Burada sayısız millet ve kavim yaşar. Nepalli ihtiyar bir Brahman, Cengiz Han'ın eski krallığı Siyam'a, Tanrı-*

lar'ın İradesi ile seyahat ederken bir balıkçıya rastladı. Bu balıkçı, kayığına binip kendisi ile birlikte denize açılmasını ona (Brahman'a) *emretti. Üçüncü günü bunlar, iki lisanı ayrı ayrı görüşmeye muktedir iki dilli bir insan cinsinin oturduğu bir adaya vardılar. Buradaki insanlar onlara, acaip hayvanlar, onaltı ayağı ve tek gözü olan kaplumbağalar, eti çok lezzetli kocaman yılanlar, sahipleri için denizde balık tutan dişli kuşlar gösterdiler. Yeraltı Devleti'nden geldiklerini söyleyip, bu Devlet'in bazı taraflarını tasvir ettiler.»*

Benimle Pekin - Urga seyahatini yapmış olan Lama Turgut, daha başka izahlarda bulundu:

«Agharti'nin başkenti çevresinde büyük rahiplerle, bilginlerin oturduğu şehirler vardır. Başkent, mabetler ve manastırlarla örtülü dağın tepesinde, Dalay - Lama'nın Sarayı Potala'nın bulunduğu Lhassa'ya benzer (6). *Dünya Kralı'nın tahtı çevresinde, enkarne olmuş iki milyon tanrı bulunur* (7). *Bunlar, Ermiş Panditalar'dır. Sarayın kendisi ise yeryüzünün, cehennemin ve gökyüzünün görünür ve görünmez kuvvetlerine sahip olup, insanların ölüm ve dirimleri bakımından herşey iktidarlarında bulunan Goro'ların* (8) *saraylarıyla çevrilmiştir. Şayet, bizim çılgın beşeriyet onlara karşı savaşa kalkışacak olursa, bunlar dünyamızın yüzünü hallaç pamuğu gibi atıp onu çöle çevirebilir. Onlar, denizleri kurutabilir, kıtaları okyanus haline getirebilir ve çölün kumları arasına dağları serpiştirebilirler. Onlar emir verince ağaçlar, otlar ve çalılar sürmeye* (yeşermeye - büyümeye) *başlar, yaşlı ve zayıf kimseler gençleşip kuvvetlenir ve ölüler dirilirler. Onlar, bilmediğimiz arabalara* (9) *binip dünyamızın dar geçitlerinden hızla geçerler. Hindistan'ın bazı Brahmanlar'ı ile Tibet'in bazı Dalay - Lama'ları, hiç bir insan ayağının henüz basmamış olduğu yüce dağlara tırmanmayı başardıkları zaman bu-*

ralarda kayalara oyulmuş yazılar, ayak ve araba tekerleklerince bırakılmış izler buldular. Aziz Sakya - Muni bir dağ başında öyle taş tabletler buldu ki, ancak olgun yaşa gelince manalarını anlayabildi. Ve sonra, Agharti Krallığı'na girerek oradan hafızasında saklamış olduğu Kutlu Bilim kırpıntılarını getirdi. İşte orada harika billur köşklerde, müminlerin görünmeyen şefleri otururlar.

BRAHYTMA Dünya'nın Kralı, ki benim sizinle görüştüğüm gibi Tanrı ile görüşür.

MAHYTMA, ki geleceğe ait olayları bilir.

MAHYNGA, ki bu olayların sebeplerini sevk ve idare eder.

Ermiş Panditalar, dünyayı ve onun kuvvetlerini tetkik ederler. Bazan, aralarında en bilginleri toplanıp, insan bakışının hiç nüfuz etmemiş olduğu yerlere gözlemciler gönderirler. Bunu, sekiz yüz elli yıl önce yaşamış olan Tashi - Lama tasvir etmiştir. En yüksek Panditalar, bir ellerini daha genç rahiplerin gözlerine ve ötekilerini enselerine temas ettirip bu genç rahipleri derin uykuya daldırırlar. Sonra bu genç rahiplerin vücutlarını bir bitki suyu ile yıkayıp, vücutlarını acıya karşı duygusuzlaştırırlar ve bedenlerini majik bantlarla sarar ve sonra Kudretli Tanrı'ya dua etmeye başlarlar. Taş kesilip yatan, gözleri açık ve kulakları hisli delikanlılar herşeyi görür, işitir ve hatırlarlar. Sonra Panditalar, bu genç rahiplerin yanına gelip gözlerini uzun uzun üstlerine dikerler. Genç rahiplerin vücutları yavaşça yerden yükselir ve daha sonra kaybolurlar.

Goro oturduğu yerde kalıp, onları nereye göndermişse bakışlarını o taraftan ayırmaz. Göze görünmez iplikler onları (ışınlanan genç rahipleri) *Goro'nun iradesine bağlı tutarlar. Işınlanan genç rahiplerin bazıları yıldızlar arasında seyahat ederek bunlardaki olayları,*

tanınmayan milletleri, yaşam ve yasaları yorumlarlar. Görüşmeleri dinler, kitapları okur, talihleri ve talihsizlikleri, sevapları ve günahları, ibadet ve hukuk öğrenirler... Bazıları da aleve katılır ve dinlenmeksizin mücadele eden, yıldızların derinliklerinde madenleri eritip çekiçleyen, gayzerler ile sıcak su kaynaklarını kaynatan, ergime haline getirdiği kayaları dağ başlarındaki deliklerden yeryüzüne atan hiddetli ve merhametsiz ateş mahlûğunu görürler. Işınlanan genç rahiplerden bir kısmı ise, son derece küçük, uçan kaçan ve şeffaf olan hava mahlûkatı arasına karışıp, onların varlıklarının sır ve hedefine ererler. Ve ışınlanan genç rahiplerden bazıları da, denizin derinliklerine dalar ve rüzgârları, dalgaları, fırtınaları yöneterek toprağa iyi sıcağı getirip yayan uysal su mahlûkatı diyarını incelerler. Erdeni-Dzu manastırında, vaktiyle Agharti'den gelmiş olan Pandita Houtouktou (Hututku) yaşardı. Ölürken, Goro'nun iradesi ile, Doğuda kırmızı bir yıldızda yaşamış, buzlarla örtülü okyanus üstünde uçmuş ve yerin dibinde yanan kasırgalı ateşler arasına girip geçmiş olduğunu söyledi.»

Prenslerin yurtaları ile, Lamaist manastırlarında dinlediğim öyküler işte bunlardır. Bunlar bana anlatılırken takınılan tavır, küçük bir kuşku bile göstermeme elverişli değildi.

Esrarengiz...

b — Dünya'nın Kralı, Tanrı'nın Karşısında

Urga'da bulunduğum sürede, bu Dünya'nın Kralı lejandına bir izah bulmaya çalıştım. Bana en iyi bilgi verebilecek olan, tabii ki Yaşayan Buda idi. Kendisini bu konuda söyletmeye gayret ettim. Bir görüşmemizde Dünya'nın Kralı adını ortaya attım. Ruhani Lider, ba-

şını birdenbire benim tarafa çevirdi. Hareketsiz ve cansız gözlerini üzerime dikti. İster istemez sustum. Sessizlik uzadı ve Ruhani Lider konuşmamıza tekrar o suretle başladı ki, bu konuya yanaşmak istemediğini anladım. Sözlerimin yanımızda bulunanlar ve özellikle Bogdo Han'ın kütüphanecisi üzerinde yapmış olduğu tesiri, yüzlerindeki şaşkınlık ve korku belirtilerinden farkettim. Kolayca tahmin edilebilir ki, bu hâl beni daha çok şeyler öğrenmek hususunda sabırsızlandırdı.

Bogdo Hututku'nun (Houtouktou) çalışma odasından çıkarken, benden önce oradan ayrılmış olan kütüphaneciye rastlıyarak, Yaşayan Buda'nın kütüphanesini ziyaret etmeme rıza gösterip göstermeyeceğini sordum. Böyle derken de basit bir hileye başvurdum:

— Bilir misiniz aziz Lama'm, dedim, bir gün Dünya'nın Kralı'nın Tanrı ile görüştüğü saatte ovada bulunuyordum; o anın heyecan verici görkemini hissettim.

İhtiyar Lama, beni hayrete düşüren bir sükûnetle cevap verdi:

— *Budizm'in ve Sarı Dinimiz'in bunu gizlemesi doğru değildir. İnsanların En Kudretli ve En Kutsalı'nın, Mutlu Ülke'nin, Kutsal Bilim Mabedi'nin bilinip tanınmaları biz günahkârların; kâlplerimiz ve fesada uğramış hayatlarımız için öyle bir tesellidir ki bunu insanlıktan saklamak bir günah olurdu.*

İşte dinleyiniz: Dünya'nın Kralı bütün yıl Agharti Panditaları ile Goroları'nın vazifelerini sevk ve idare eder. Yalnız, bazı vakitler, selefinin kara taştan bir sanduka içinde yattığı mağaradaki mabede gider. Bu mağara daima karanlıksa da Dünya'nın Kralı içeri girer girmez duvarlarda ateşten çizgiler peyda olup, sandukanın kapağından da alevler çıkmaya başlar. Gorolar'ın en eskisi, başı ve yüzü örtülü, elleri de göğsüne kavuşturulmuş olarak O'nun önünde durur. Goro, yüzünden

örtüyü hiç kaldırmaz. Zira başı, hareketli gözler ve söyleyen bir dil ile çıplak bir kafatasından ibarettir. Dünyadan göçüp gitmiş olanların ruhlarıyla temasa girişir.

Dünya'nın Kralı uzun zaman konuşur ve sonra ellerini ileriye doğru uzatarak selefinin sandukasına doğru yaklaşır. Alevler daha parlar, duvardaki ateş çizgileri sönüp yanar ve birbirlerine girerek Vatannan Alfabesi'nin esrarlı işaretlerini meydana getirirler. Sandukadan, ancak göze görünür saydam ışık şeritleri çıkmaya başlar. Bunlar, o'nun selefinin düşünceleridir. Bir müddet sonra, Dünya'nın Kralı bu ışığın hâlesi (aurası) *içindedir ve ateşten harfler duvarlara Tanrı'nın Arzu ve Emirleri'ni durmadan yazar, yazar, yazarlar. O esnada Dünya'nın Kralı, insanlığın kaderine bütün hakim olanların düşünceleriyle temas halindedir; kralların, çarların, hanların, savaşçı şeflerin, büyük rahiplerin, bilginlerin, kudretli kimselerin düşünceleriyle... O bunların niyet ve fikirlerini öğrenir. Bu niyet ve fikirler, Tanrı'nın hoşuna gidiyorsa, Dünya'nın Kralı bunları görünmez yardımıyla gerçekleştirecek ve onlar Tanrı'nın hoşuna gitmiyorsa, başarısızlığa uğramalarını temin edecektir. Bu kudreti Agharti'ye, Gizemli Om Bilimi verecektir; Om ki bütün dualarımıza bu sözle başlarız* [10], *eski bir ermişin adıdır. Om, üçyüzbin yıl önce yaşamış olan ilk Goro'dur. O, Tanrı'yı tanıyan, beşeriyete inanmayı, umutlanmayı ve kötülükle savaşmayı öğreten ilk insan olmuştur. Tanrı ona, göze görünür* (fizik) *dünyayı idare eden kuvvetlere hakim olmak iktidarını o zaman verdi.*

Dünya'nın Kralı, selefi ile görüştükten sonra, Büyük Tanrı Kurultayı'nı toplar, büyük adamların eylem ve fikirlerini muhakeme eder. Onlara yardım eder veya karşı gelir. Mahytma ile Mahynga dünyayı idare eden nedenler arasında bu eylem ve fikirlerin yerini bulurlar. Daha sonra, Dünya'nın Kralı büyük mabede girip yalnız başına dua eder ve alevler arasında da ağır ağır Tanrı'nın Yüzü meydana çıkar. Dünya'nın Kralı, Tanrı'ya, Kurultay'ın Kararları'nı saygı ile bildirir ve En Kudretli'den, karşılık olarak İlâhi Emirleri'ni alır. Mabetten çıktığı zaman Dünya'nın Kralı İlâhi Işık ile parıldamaktadır [11].

c — Gerçek mi, Yoksa Mistik Hayâl mi?

— Dünya'nın Kralı'nı kimse gördü mü? diye sordum.

Lama cevap verdi:

— *Evet. Siyam ile Hintte yapılan eski Budizm törenlerinde Dünya'nın Kralı beş defa göründü. Beyaz fillerin çektiği altın, kıymetli taş ve ince kumaşlarla süslü çok güzel bir arabada idi. Beyaz bir cübbeye sarılmıştı ve başındaki taçdan inen elmas dizileri yüzünü örtüyordu. Üstünde bir kuzu duran altın bir küre ile halkı takdis etti. Dünya'nın Kralı'nın gözleri ne tarafa çevrildiyse o taraftaki körler gördü, sağırlar işitti, kötürümler yürüdü ve ölüler mezarlarından ayağa kalktılar. Yüzkırk yıl varki o, Erdeni-Dzu'da göründü ve eski Sakkay Manastırı ile Narabanchi Kure'yi de ziyaret etti.*

Bizim Yaşayan Budalar'dan biri ile Tashi Lamalar'dan biri o'ndan altın levhacıklar üzerine bilinmeyen harflerle yazılmış bir mesaj aldılar. Bu işaretleri kimse okuyamazdı. Tashi Lama tapınağa girip altın levhacığı başının üzerine koyarak duaya başladı. Dünya'nın Kralı'nın düşünceleri bu dua sayesinde beynine nüfuz etti ve muammalı işaretleri okumaksızın Dünya'nın Kralı'nın mesajını anlayıp, dediklerini yaptı.»

— Kaç kişi Agharti'ye gitti?

— Pek çok kişi. Fakat bütün bu adamlar gördükleri sırları gizlediler. Oletler Lhassa'yı yıktıkları zaman güney - batıdaki dağlarda bulunan müfrezelerinden biri Agharti sınırına kadar gitti. Burada esrarlı bilimleri öğrenip yeryüzüne getirdi. Bunun içindir ki Oletler ile Kalmuklar mahir büyücü ve kâhindirler. Doğunun birkaç esmer kabilesi de Agharti'ye girip birkaç yüzyıl yaşadılar. Sonraları bunlar bu Devlet'ten kovulup yeryüzüne dönerek iskambil ile, otlarla ve el çizgileri ile falcılığın sırlarını naklettiler. Bunlar çingenelerdir. Asya'nın kuzeyinde bir yerde, ortadan kalkmak üzere olan bir kabile vardır ki Agharti mağarasında bir müddet yaşamıştır. Bu kabileden olanlar, ölülerin ruhları havada uçtukları zaman onları çağırmayı bilirler.»

Lama bir zaman sustu. Sonra düşüncelerime cevap veriyormuşcasına devam etti:

— Agharti'de bilginler bizim planetimizdeki ve diğer planetlerdeki bilimi taş tabletlere yazarlar. Çin Budist bilginleri bundan çok iyi anlarlar. Bilimleri en yüksek ve en saf olanıdır. Her yüzyılda, yüz Çin bilgini, deniz kıyısında gizli bir yerde toplanır. Derinlerden yüz ölümsüz kaplumbağa çıkar. Çinliler bunların bağası üstüne, yüzyılın İlâhi Biliminin hükümlerini kaydederler.»

Bu bana, Pekin'deki Gök Mabedi'nin ihtiyar bir rahibi tarafından anlatılan hikâyeyi hatırlattı. Rahip, kaplumbağaların havasız ve gıdasız üçbin yıl yaşadıklarını ve mavi Gök Mabedi direklerinin (tahtayı çürümeden korumak maksadıyle) canlı kaplumbağalar üstüne yerleştirilmiş olduğunu söylüyordu.

Kütüphaneci Lama:

— Urga ve Lhassa'daki ruhani liderler, Dünya'nın Kralı nezdine elçiler gönderdilerse de kendisini bulmak kabil olamadı. Yalnız, Tibetli bir Şef, Oletlerle yapılan

bir savaştan sonra; «Bu kapı Agharti'ye açılır», *yazısını taşıyan mağarayı buldu. Mağaradan yakışıklı bir adam çıkıp ona esrarlı işaretleri olan bir altın levhacık verdi ve;* «Bütün iyileri kötülere karşı savaştırmak zamanı gelince, Dünya'nın Kralı insanlığa görünecektir. Fakat henüz o zaman olmadı. İnsanların en kötüleri henüz doğmadı.» *dedi* [12].

Chiang-Chun Baron Ungern, genç prens Pounzing'i elçi olarak Dünya Kralı'nın yanına gönderdi, lâkin o, Dalay - Lama'nın bir mektubu ile geri geldi. Baron onu bir daha gönderdi. Genç prens bir daha dönmedi...

d — Dünya'nın Kralı'nın, 1890'daki Kehaneti

Narabanchi Houtouktou'su, 1921'de, kendisini manastırında ziyaretimde bana şunları anlattı:

— Dünya'nın Kralı, otuz yıl önce manastırımızda, Tanrıların ilgisine lâyık Lamalar'a görünüşünde, dünyanın geleceğiyle ilgili bir kehanette bulundu [13].

İşte bu kehanet:

«İnsanlar ruhlarını gittikçe unutup, vücutlarıyla meşgul olacaklar. Yeryüzünde büyük ahlâk bozukluğu hüküm sürecek. İnsanlar, kardeş kanına susamış yırtıcı hayvanlara benzeyecek. Büyük ve küçük kralların taçları düşecek: Bir, iki, üç, dört, beş, altı, yedi, sekiz... Bütün milletler arasında korkunç bir savaş olacak [14] **Okyanuslar kızaracak... Toprağın üstü ile denizlerin dibi kemik ile dolacak... Devletler parçalanacak. Milletler toptan ölecek... Dünyanın şimdiye kadar hiç görmediği açlık, hastalık ve kanunların bilmediği cinayetler... O zaman, insanlık içindeki, Tanrının ve İlâhi Ruh'un düşmanları ortaya çıkacaklar... Unutulmuş, zulüm görmüş olanlar ayaklanacak ve bütün dünyanın dikkatini üzerlerine çekecekler, sisler ve fırtınalar olacak. Çıplak dağlar ormanlarla örtünecekler.**

Yer sarsılacak... Milyonlarca insan, esirlik zincirleriyle hakaretleri açlık, hastalık ve ölümle trampa edecek. Eski yollar bir yerden başka yere göçen kalabalıklarla dolacak. En büyük, en güzel beldeler ateşle yok olacak... Bir, iki, üç... Baba oğulu, kardeş kardeşi, ana kızı aleyhine yürüreyecek. Düşkünlük, canilik, bedenin ve ruhun yıkılışı arkadan gelecek... Onbin kişiden yalnız biri sağ kalacak... O da çıplak, deli, dermansız olacak ve kendine ne ev kurabilecek, ne de yiyecek bulabilecek... Kuduz kurt gibi uluyacak, leşleri kemirecek, kendi etini dişleyecek ve Tanrıya meydan okuyacak... Bütün toprak boşalacak, Tanrı ondan yüz çevirecek, dünyayı yalnız karanlık ve ölüm kaplıyacak. O VAKİT GÖNDERECEĞİM —şimdi tanınmayan— BİR HALK, CİNNET VE FEZEHATİN ZARARLI OTLARINI KOPARIP ATACAK VE İNSANLIK ZİHNİYETİNE SADIK KALMIŞ OLANLARI KÖTÜLÜĞE KARŞI SAVAŞA GÖTÜRECEK. BUNLAR, MİLLETLERİN ÖLÜMÜYLE TEMİZLENMİŞ OLAN DÜNYADA YENİ BİR HAYAT KURACAKLAR. Yüzüncü yılda yalnız üç büyük devlet ortaya çıkarak, yetmişbir yıl bahtiyar yaşayacaklar. Ondan sonra onsekiz yıl harp ve tahrip devam edecek ([15]). **O zaman Agharti Halkı yeraltı mağaralarından çıkıp, dünyada görünecek.»** ([16]).

Daha sonraları, doğu Moğolistan'dan Pekin'e doğru seyahat ederken kendi kendime sordum:

— Ne olurdu? Ayrı renk, din ve ırklardan milletler batıya göç etmeye başlasalardı, ne olurdu?

Şimdi bu son satırları yazarken gözlerim, ister istemez gelişigüzel yolculuklarımın izlerini taşıyan Asya'nın bu sonsuz orta kısmına doğru dönüyor. Kar tipileri veya Gobi'nin kum fırtınaları arasında, ince parmaklı eli ile ufku göstererek, sakin bir sesle bana samimî fikirlerinin sırrını aktaran Narabanchi Houtouktou'sunun yüzünü görüyorum.

Karakurum yakınlarında, Ubsa-Nor kıyılarında, türlü renkli geniş karargâhları, at ve davar sürülerini, şeflerin mavi yurtalarını görüyorum. Üst tarafta Cengiz Han'ın, Tibet, Siyam, Afganistan Krallarıyla, Hint Racaları'nın sancaklarını; hanların ve Oletler'in armalarını, kuzeydeki Moğol kabilelerinin sade işaretlerini görüyorum. Telaşlı kalabalığın gürültüsünü işitmiyorum. Türkü çağıranlar, dağların, ovaların ve çöllerin gamlı havalarını söylemiyorlar. Genç süvariler tezayak atlarına binip dörtnala kalkmaktan hoşlanmıyorlar... Sayısız ihtiyar, kadın ve çocuk kalabalıkları var ve daha ötede, kuzeyde ve batıda, gözün görebileceği uzaklara kadar gökyüzü alev gibi kırmızı: Yangının gürültü ve çatırdısı, döğüşün vahşi patırdısı işitiliyor. Kıpkızıl gök altında, kendi kanlarını ve başkalarının kanını döken bu savaşçıları kim güdüyor? Kim güdüyor bu silahsız ihtiyarlar kalabalığını? Sert bir nizam; hedefin, sabrın, ısrarın derin ve dinsel bir anlayışını, milletlerin yeni bir göçüşünü, Moğollar'ın son yürüyüşünü görüyorum.

Karma, ihtimal ki tarihin yeni bir sayfasını açmıştır.

Dünya'nın Kralı da onlarla birlikteyse ne olacaktır?

Lâkin, bu azametli sırların sırrı derin sessizliğini koruyor.

3. BÖLÜM

Agarttha ve René Guénon Misyonu

1886'da Blois'da (Fransa) doğan ve 1951'de Abdül Vahit - Yahya adıyla Mısır'da ölen René Guénon'un ezoterizmde apayrı bir yeri vardır. Kendisi, ne bir topluluk kurmuş, ne de yönetmiştir; hiçbir kişisel öğreti yayma iddiasında değildi. Aksine, sırayla birçok masonik topluluklara girmiş, Katoliklik'ten İslam dinine geçmiştir. Metafiziğin yüksekliklerine sığınmak üzere Güzel Dönem'in okültist akımlarının pek gürültülü aktivitelerinden ayrılmış, tüm doğu ve batı tradisyonları arasında yakınlık kurmaya çalışmıştır.

Burjuva rahatlığında ve dinsel öğrenimle yetiştirilen, zayıf bir sağlığa rağmen okul başarıları toplayan ve Paris'te öğrenim yapan Guénon, ilk olarak Papus ile ve *«Gnostik Hıristiyanlığın Patriği»* adı verilen Fabre des Essarts'la karşılaşır. Kendisini martinist tarikatına kabul eden Papus vasıtasıyla *«Yüksek Bilinmiyen»* (Supérieur inconnu) derecesine kadar olan aşamaları hızla tırmanır. Fabre des Essarts ise onun bir dergiyi, *«La Gnose»*'u kurmasına yardım eder. Guénon ilk düşüncelerinin ürününü orada yayımlar. Daha sonra, ya kısa zaman sonra onları terketmiş ya da oradan atılmış olmak üzere kendini birçok masonik yollarda inisiye ettirtti.

Onun için geçici olan bu ezoterizm araştırması sonunda, Guénon İslamiyeti benimsemiştir ki, Sanskrit dilinin etüdüne girişecek derecede Hindu felsefesiyle pek ilgilendiği görülmesine karşın İslam dinini benimseyişinin sebebi anlaşılamamıştır. İslamiyet ona Hıristiyan egzoterizminden daha sade bir ruhaniyet arzediyordu. Paris'te, kralcı lider Léon Daudet ile birleşti. 1934'de bir Mısırlı ile ikinci evliliğini yapmış ve yaşamının son günlerini Kahire'de geçirmiştir. Şimdi, orada başı Mekke'ye dönük olarak gömülü bulunmaktadır.

Guénon'un felsefesi, batı gnos'u ([17]) ile Hindu mistisizminin sentezidir. Devreler teorisi bu Hindu mistisizminden gelmektedir. Buna göre, bugün, kan, düzensizlik ve ölüm tanrıçası Kali tarafından hükmolunan karanlık bir çağda yaşamaktayız. Batı toplumu mahkûm edilmiştir; düşkünlüğünün belirtilerinden biri, gizlinin karşıtı olan ve şeyleri yaygınlaştıran demokrasidir. Son yıkımdan sonra sükût zamanı gelecek, sonra yeni bir devre başlayacaktır. Guénon, eserlerinden birinde ([18]), doğaüstü güçlerle donanmış olan meçhul bir *Efendi*'nin (Dünya'nın Kralı'nın) gözetimi altında temel hakikatin saklı bulunduğu gizli merkezi, Agarttha mitini yeniden ele alır. Son eserlerinde, metafizik bağdaştırmacılığının kapsamına aldığı Çin felsefesine geniş bir yer verilir.

Ortaya koydukları, Fransız okültist gruplarınca küçümsenmesine karşın, aralarından bazıları için de, Guénon bir spiritüel rehber olarak kalmıştır. Masonik çevrelerde de aynı durum sözkonusudur. Okültist grup üstadlarının çoğununkine aykırı olarak asıl ölümünden sonra büyüyen sürdürdüğü saygınlık, önce, her tutkudan uzak kişisel yaşamının örnekliğinden ileri gelir. Jack Bergier'nin işaret ettiği; geçmişin bugünden nitel olarak farklı oluşu, aynı doğa yasalarının hem Eski Mısır'a, hem de şimdiki dönemimize uygun gelemeyişi, haritalarımız üzerinde yer verilmeyen birçok dünyasal ülke ve şehirlerin mevcut oluşu düşüncesi vb. gibi çoğu günümüz fantastik literatürüne konu olan ve özü gereği anlaşılmaz olan düşünceleri, açık bir dille ifade eden Guénon, mükemmel bir yazar olarak da kalmıştır.

a — Krallık ve Yüksek Rahiplik

Ossendowski, Agharti'nin inisiyatik hiyerarşi liderini belirtmek için *«Dünya'nın Kralı»* (Roi du Monde) ünvanını kullanmıştır.

En yüksek, en mükemmel ve aynı zamanda en sert (kesin) anlamında alınan Dünya'nın Kralı ünvanı, temel ve evrensel *Yasa Koyucu Manu*'ya tamamiyle uygun gelmektedir ki, onun adı değişik şekillerde, eski halkların çoğunda bulunmaktadır; bu açıdan, sadece, Mısırlılar'ın *Ménès* ya da *Mina*'sını, Keltler'in *Menw*'ini ve Grekler'in *Minos*'unu hatırlatırız ([19]). Ayrıca, bu isim, hiçbir zaman tarihî veya az çok efsanevî bir kişiyi belirtmeyip, aslında bir prensibi: Dünyamız'ın ya da bizim varoluş devremizin şartlarına özgü *Kanun*'u (Dharma) açıkça belirten ve saf spiritüel Işığı yansıtan *Kozmik Zekâ* (İntelligence cosmique) prensibini belirtmektedir. Ve bu isim, aynı zamanda, düşünen varlık (mânava) olarak saygı gösterilen *insan arşetipi*'dir.

Öncelikle belirtmek gerekir ki, bu sözkonusu prensip, dünya içinde yerleşik bir spiritüel merkez tarafından, kökeni *«beşerî olmayan»* (apaurushêya) kutsal tradisyon emanetini bütünüyle sürdürmekle görevli bir organizasyon tarafından belirtilmiş olabilir; ki bu kutsal tradisyon yoluyla temel bilgelik, onu alabilecek kabiliyettekilere nice çağların arasından ulaştırılmaktadır.

Manu'nun kendisini âdeta temsil eden, böyle bir organizasyonun lideri, gayet yerinde olarak ünvan ve özel

nitelikler (attributs) taşıyabilecektir. Ve kendisi, fonksiyonunu ifa edebilmek için ulaşmış olması gerektiği bilgi derecesi yoluyle, gerçekten, insansal ifadesi olduğu ve karşısında kişiliğinin ortadan kaybolduğu *Prensip*'le özdeşleşmektedir.

Eğer bu merkez, Saint - Yves'nin belirttiği gibi vaktiyle *Ayodhya*'da ([20]) ikamet etmekte olan ve kökeni şimdiki devrenin *Manu*'su *Vaivaswata*'ya uzandırılan antik *«güneş soyu»*nun (sûrya-vansha) kalıtının varisi olmuş ise, Agarttha'nın durumunun böylesine olması doğaldır.

Saint - Yves, Agarttha'nın yüksek liderini Dünya'nın Kralı şeklinde düşünmeyip, O'nu bir *«Papa»* (Souverain Pontife) gibi takdim etmekte ve O'nu bir *«Brahmanik rahipler sınıfı»*'nın (Église brahmanique) başına yerleştirmektedir. Ancak, bu şekilde bir belirtme biraz fazla batılılaştırılmış bir anlayıştan doğmaktadır ([21]). Saint-Yves'in bu tasvirinin yanısıra, Ossendowski'nin de *«Agarttha'nın yönetiliş şekli»* konusunda söylediklerine bakılacak olursa; herbirinin, sadece, zihinlerini esas olarak meşgul eden sorulara ve eğilimlerine direkt olarak cevap veren görünümü farketmiş oldukları görülüyor. Çünki, aslında, burada hem rahipliğe, hem de krallığa dayalı olmak üzere iki yanlı çalışan bir yönetim şekli sözkonusudur.

«Yüksek Rahip» (pontifical) sıfatı, kelimenin en gerçek anlamıyla, en üstün derecede, inisiyatik hiyerarşinin liderine aittir. Bu, şu açıklamayı gerektirmektedir: (Latince olan) Pontifex sözcüğünün tam karşılığı *«köprüler kurucu»*dur. Romalılarca kullanılan bu ünvan, kökeni bakımından hemen hemen *«masonik»* bir ünvandır; fakat sembolik anlamda, bu dünya ile yüksek dünyalar arasında komünikasyonu sağlayarak aracılık fonksiyonunu ifa edendir ([22]). *«Göksel köprü»*

olarak gökkuşağı, *«yüksek rahiplik»*in (pontificat) doğal bir sembolüdür. Tüm tradisyonlar buna tamamen uygun ifadeler sunmaktadırlar. Öyle ki, bu (gökkuşağı), İbraniler'de Tanrı'nın halkı ile olan ahdinin teminatı, Çin'de Gök ve Yer'in birleşme işaretidir, Eski Yunanistan'da ise *«Tanrılar'ın Habercisi»* İris'i temsil eder, Persler'de ve Araplarda olduğu gibi İskandinavyalılar'da da, Orta Afrika'da ve Kuzey Amerika'nın bazı halklarına kadar hemen her yerde, algılanabilir dünyayı duyumlarla algılanamayana bağlayan köprü olarak geçer.

Öte yandan, rahipliğe ve krallığa dayalı iki yönetimin birliği Latinler'de, pek kompleks ve değişik anlamlara sahip bir sembolizm olan Janus'un sembolizminin belirli bir görünümü ile temsil edilmekteydi; altın ve gümüş anahtarlar birbirine uyan iki inisiyasyonu simgeliyorlardı ([23]). Hindu terminolojisini kullanmak gerekirse Brahman'ların ve Kshatriya'ların ([24]) yolu sözkonusudur. Ancak, hiyerarşinin enüst noktası, karşılıklı görevlerini aldıkları müşterek prensip, yani rütbelerin ötesidir; çünkü sahalarında uyguladıkları tüm yasal otoritenin kaynağı orasıdır; böylelikle Agarttha inisiyeleri Aitvarna'dırlar yani *«kast dışı»*'dırlar.

Orta Çağ'da otoritenin iki bütünleyici görünümünün dikkate değer bir tarzda birleştirilmiş bulunduğu bir ifade mevcuttu: Bu dönemde sık sık *«Rahip Jean Krallığı»* ([25]) denilen esrarengiz bir ülkenin sözü edilmekteydi. O zamanlar, bu sözkonusu merkezin *«dış örtüsü»* olarak belirtilebilecek kısım geniş ölçüde Nasturi'ler ve Sabii'ler ([26]) tarafından oluşturulmuş bulunuyordu ki, bu sonuncular kendilerine Yahya'nın Mendayyeh'i adını veriyorlardı, yani *«Jean'ın öğrencileri»*.

Bu konuda, en azından tuhaf görünen bir diğer noktaya dikkat çekeriz ki, (dışa) pek kapalı bir karakterdeki Doğu gruplarının çoğu, İsmâililer ya da Lübnan

Dürzîleri'nde *«Dağ'ın Yaşlısı»*nın (Vieux de la Montagne) öğrencileri, tüm Batı şövalyelik tarikatları gibi, aynı şekilde, *«Kutsal Yer'in Gözeticileri»* (gardiens de la Terre Sainte) ünvanını almışlardır. Saint-Yves, *«Agarttha'nın Templier Şövalyeleri»* dediği zaman belki bunu hakiki manaya istinaden söylememişti, ama pek yerinde olan bir kelimeyi bulmuş oluyordu. Kullanmış olduğumuz *«dış örtü»* ifadesinin tuhaf karşılanmaması için şu olguya dikkat edilmesinin pek gerekli olduğunu ekleriz ki; şövalyece inisiyasyon, özü bakımından bir Kshatriya'lar inisiyasyonu idi; ve bu, özellikle, oradaki esas rolü sevgi sembolizminin oynadığını açıklamaktadır [27].

Hem rahip ve aynı zamanda hem de kral olan bir kişilik kavramı, Batı'da pek geçerli olmamasına karşılık, bu kavram, *«Kral-Majlar»* tarafından çok belirgin bir şekilde temsil edilmiş olarak, Hıristiyanlığın kendi kökeninde bulunmaktadır. Orta Çağ'da dahi, Yüksek Yönetim, (hiç olmazsa dış görünüşlere göre) Papalık ve İmparatorluk arasında ayrılmıştı [28]. Böyle bir ayrılık, üst tarafta eksik kalmış bir organizasyon olarak düşünülebilir; şöyle ki: Madem ki orada iki yönetimin kaynaklandığı ve bağlı olduğu ortak prensibin belirmesi görülmemektedir; o halde, hakiki yüksek yönetimin başka yerde bulunması gerekiyordu.

Doğu'da aksine, hiyerarşinin kendi tepesinde böyle bir ayrılık durumu oldukça istisnaîdir ve bu tür bir şeye hemen hemen yalnız bazı Budist kavramlarda rastlanılır; Sakya-Muni'nin (Buddha'nın) bir an gelip ikisi arasında seçim yapması gerektiği zaman, Buddha'nın fonksiyonu ile Chakravartî ya da *«Evrensel Hükümdar»*'ın [29] Fonksiyonu arasında ortaya çıktığı söylenen ayrılığı belirtmek isteriz.

Eklemek gerekir ki, özellikle Budizmle ilgili bir ya-

nı olmayan Chakravartî sözcüğü, hindu tradisyonu verilerine göre, Manu'nun ya da temsilcilerinin fonksiyonuna pek uygun gelmektedir: Bu sözcüğün tam karşılığı *«çarkı döndürten»*'dir, yani bütün herşeyin merkezine yerleştirilen, harekete katılmaksızın hareketi oradan sevk ve idare eden ya da Aristo'nun ifadesine göre *«devinimsiz motor»'dur* [30].

Özellikle şu noktaya dikkat çekeriz ki: Sözkonusu merkez, tüm tradisyonların sembolik açıdan *«kutup»* (Pôle) olarak belirtmekte uzlaştıkları bir sabit yer'dir; nedeni, dünyanın rotasyonunun onun etrafında gerçekleştirildiğidir, ki bu, Keltler'de olduğu kadar Hindu ve Kaldeliler'de de genel olarak çarkla temsil edilir [31]. Swastika'nın anlamı da budur. Uzakdoğu'dan Avrupa'nın batısına [32] kadar her yerde yaygın bulunan bu işaret esas olarak *«kutup işareti»*'dir ki, bu, modern Avrupa'da kuşkusuz, gerçek anlamının ilk olarak tanıtılmasıdır. Çağdaş bilginler, bu sembolü en fantezist teorileriyle boşuna açıklamaya çalıştılar; bir çeşit sabit fikirlilikte ısrar eden aralarından çoğu, onu yalnız *«güneşsel»* [33] bir işaret olarak görmek istediler. Halbuki, bu işaret kimi kez *«güneşsel»* bir işarete dönüştü ise de, bu sadece bir rastlantı ve saptırılma sonucunda olmuştu.

Diğerleri swastikaya hareketin sembolü olarak bakarken hakikatin daha yakınında olmuşlardır, fakat bu yorumları yanlış olmuyorsa da pek eksiktir, çünkü sözkonusu hareket herhangi bir hareket değil, bir merkezin ya da değişmeyen bir eksenin çevresinde gerçekleşen bir rotasyon hareketidir. Ve tekrar belirtiyoruz ki, sözkonusu sembole doğrudan doğruya uygun gelen esas öge bu sabit yer'dir [34].

Şimdiden anlaşılacağı gibi, *«Dünya'nın Kralı»*'nın esas olarak tertip ve tanzim edici (regulateur) bir fonk-

siyona sahip olması gerekir (regulateur kelimesinin *rex* ve *regere* ile aynı köke sahip olmasının sebepsiz olmadığı görülecektir). Bu fonksiyon ancak *«ahenk»* (équilibre) ve *«denge»* (harmonie) gibi bir kelimede özetlenebilir ki, Sanskrit dilinde tam olarak *Dharma* [35] sözcüğüyle ifade edilir; ki bununla, Yüce Prensip'in değişmezliğinin, aşikâr olan dünya'da (monde manifesté) yansımasını anlıyoruz.

Aynı düşüncelerle, *«Dünya'nın Kralı»*'nın niçin başlıca özel niteliklerinin *«Barış»* (Paix) ve *«Adalet»* (Justice) olduğu da anlaşılabilir, onlar (barış ve adalet) sadece, *«insanın dünyası»*'nda (mânava-loka) bu ahenk ve denge tarafından giyilmiş giysilerden ibarettir [36].

b — Üç Yüksek Fonksiyon

Saint-Yves'e göre Agarttha'nın Yüksek Lideri Brahâtmâ adını taşır. (Brahmâtmâ diye yazmak daha doğru olacaktır). Mahâtmâ ve Mahânga ise onun iki yardımcısıdırlar.

Brahâtmâ, «Tanrı Zihni'nde ruhların dayanağı (desteği)».

Mahâtmâ, «Evrensel Can temsilcisi».

Mahânga, «Kozmos'un tüm maddi organizasyonunun timsali» [37].

Bu, batı doktrinlerinin *«ruh, can, beden»* üçlüsüyle temsil ettikleri ve burada makrokozm ve mikrokozmun oluşturanları örnek alınarak belirtilmiş olan hiyerarşik bölünmedir. Önemle belirtmek gerekir ki, bu sözcükler, Sanskrit dilinde hiç bir beşerî varlığı belirtmeyip sadece, tam anlamıyla prensipleri belirtmekte ve bu anlamlarında da, öz olarak, kişiliklere değil fonksiyonlara bağlı olmaktadırlar.

Ossendowski'ye göre:

Mahâtmâ: Gelecekteki olayları bilir.

Mahânga: Bu gelecekteki olayların sebeplerini sevk ve idare eder.

Brahâtmâ: «Tanrı ile yüz yüze konuşabilir» [38], bununla neyin kastedilmek istendiğini anlamak için, Brahâtmâ'nın, Dünya'nın gelişmiş hükümetleriyle irtibatın kurulmuş olduğu ve bu irtibatların ortasından, hepsinin üzerindeki asıl merkezî irtibat olan Dünya-dışı İlâhi Yüce Prensip ile direkt irtibatın sağlanabildiği merkezî yerde bulunduğunu hatırlamak yeterlidir [39].

«Dünya'nın Kralı» ifadesiyle, O, dar bir anlamda ve sadece dünyaya nazaran belirtilmek istenilmişse de, bu ifade pek yetersizdir. Brahâtmâ için *«Üç Dünyanın Efendisi»* (Maître des trois mondes) [40] ifadesini kullanmak bazı bakımlardan daha doğru olacaktır, zira bu ifade, bütün hakiki hiyerarşide başkan seviyesine rastlar ve aynı zamanda tüm bağımlı seviyelerin sahibi olarak bulunur. Bu *«üç dünya»*nın (ki bunlar Hindu tradisyonunun Tribhuvana'sını kurarlar), her biri *Üç Fonksiyon*'un birine tekabül etmektedir.

Ossendowski, *«Dünya'nın Kralı tapınaktan çıktığı zaman İlâhi Işığı saçmaktadır»* diye yazar. İbrani kutsal kitabı Tevrat (La Bible hebraique), Hz. Musa'nın Sina'dan indiği zamana dair tamamen aynı şeyi söylemektedir [41]. Ve bu yaklaşım konusunda belirtmek gerekir ki, İslam tradisyonu, Hz. Musa'yı, o'nun döneminin *Kutbu* (El-Kutb) olarak görmektedir. Bu, Kabala'nın, Hz. Musa'nın öğretiminin bizzat *Metatron*'un kendisi tarafından yapıldığını söylemesi için yeterli sebep değil midir? *Dünyamızın Temel Spiritüel Merkezi* ile ona bağlanabilen ve özellikle belirli halklara uyarlanan hususi tradisyonlara göre Temel Spiritüel Merkezi sadece temsil eden tali merkezleri, şimdiden ayırdetmek gerekir. Bu nokta üzerinde fazla durmadan dikkati çe-

keceğimiz husus şu ki, Hz. Musa'nın fonksiyonu olan *«yasa koyuculuk»* (Arapça resûl) fonksiyonu, mutlaka, *Manu* adını belirten bir kudret vekilliğini gerektirir ve öte yandan, *Manu* isminin içerdiği anlamlardan biri açıkça *İlâhi Işığın Yansıması*'nı belirtmektedir.

Bir lama Ossendowski'ye şöyle der: *«Dünya'nın Kralı, beşeriyetin mukadderatını tüm sevk ve idare edenlerin düşünceleriyle temas halindedir. O, onların niyet ve fikirlerini bilmektedir. Eğer bu niyet ve fikirler Tanrı tarafından beğenilirlerse, Dünya'nın Kralı bunları görünmez yardımıyla destekleyecektir, ama eğer bu niyet ve fikirler Tanrı tarafından beğenilmezlerse, Dünya'nın Kralı bunların başarısızlığa uğramasını sağlayacaktır. Bu kudreti Agharti'ye gizemli Om bilimi vermiştir, tüm dualarımıza bu sözcük* (Om) *ile başlarız.»*

Lama, bu son cümlesinden sonra, kutsal *Om* hecesinin anlamının, çoğu için anlaşılmaz olan bir kavramını açıklar: *«Om, eski bir ermişin, 300.000 yıl önce yaşamış olan ilk Goro'nun adıdır* (Ossendowski, Guru yerine Goro yazar)». Gerçekten, bu cümle, eğer sözkonusu olan devrin şimdiki *Manu* çağından çok önce yer almış olduğu düşünülmezse tam olarak anlaşılmaz. Bundan başka, *Kalpa*'mızın (42) *Adi-Manu* ya da *İlk Manu*'suna (Vaivaswata yedinci Manu olarak) Swayambhuva denilmiştir, yani doğumu Swyambhû'dandır [ki O, bizatihi var olan, Yaratıcı Brahma'dır (Sonsuz Hikmet: Logos Eternel)]. Oysa, Logos, yahut onu (Logosu) direkt olarak temsil eden, gerçekten *«Spiritüel Üstadlar»*'ın ya da *Gurular*'ın ilki olarak belirtilmiş olabilir. Ve gerçekten de, *Om* aslında bir *Logos* adıdır (43).

Öte yandan, Om sözcüğü doğrudan doğruya, Brahâtmâ ve onun iki yardımcısı arasındaki, daha önce belirtmiş olduğumuz fonksiyonların hiyerarşik bölüşümünün açıklamasını verir. Gerçekten, hindu tradisyonuna

göre, bu kutsal hecenin üç ögesinin her biri şimdi açıklayacağımız *«üç dünya»*dan birini sembolize etmektedir. Tribhuvana'nın bu üç terimi şunlardır: *Yer* (Bhû), *Atmosfer* (Bhuvas), *Gök* (Swar).

Yani diğer ifadeleriyle:

a — bedenli tezahür ediş dünyası,

b — suptil ya da psişik tezahür ediş dünyası,

c — aşikâr olunmayan temel dünya (44).

Bu üç dünya, *Brahâtmâ* ve iki yardımcısının daha önce verilmiş olan ünvan açıklamalarına başvurulduğunda kolayca görüleceği gibi, aşağıdan yukarı doğru, *Mahânga, Mahâtmâ* ve *Brahâtmâ*'nın özel sahaları ve bu farklı sahalar arasındaki hiyerarşi ilişkileridir ki, onlar Brahâtmâ için daha önce kullanmış olduğumuz *«Üç Dünyanın Efendisi»* adlandırmasını açıklamaktadır (45): *«O, her şeyin Tanrısı, her şeyi bilen* (tüm sonuçları doğrudan doğruya sebeplerinden gören), *İç Düzenleyici* (dünyanın merkezinde ikamet eden ve dünyayı içeriden düzenleyen, hareketine katılmaksızın hareketini sevk ve idare eden), (tüm meşru gücün) *kaynağı*, (Yasasını gösterdiği peryodik tezahür edişin) *tüm varlıklarının başlangıcı ve sonudur»* (46).

Bir başka sembolizm daha bize yardımcı oluyor; diyeceğiz ki, *Mahânga* inisiyatik üçgenin tabanını, *Brahâtmâ* ise üçgenin tepesini temsil etmekte ve *Mahâtmâ* ikisi arasında aynen bir aracı (médiateure) prensibi temsil etmektedir (kozmik hayatiyet, Hermesçiler'in Anima Mundi'si) ki onun aksiyonu *«aracı saha»*da yayılmaktadır. Bu bilgi, Saint-Yves'nin *Vattan* ve Ossendowski'nin ise *Vatannan* dediği kutsal alfabenin birbirine uyan harfleri tarafından, yahut diğer deyişle, Om hecesinin üç *mâtrâ* ya da meydana getirici ögesinin esas olarak indirgendiği geometrik şekiller (doğru, spiral ve nokta) tarafından, apaçık bir halde simgelenmiştir.

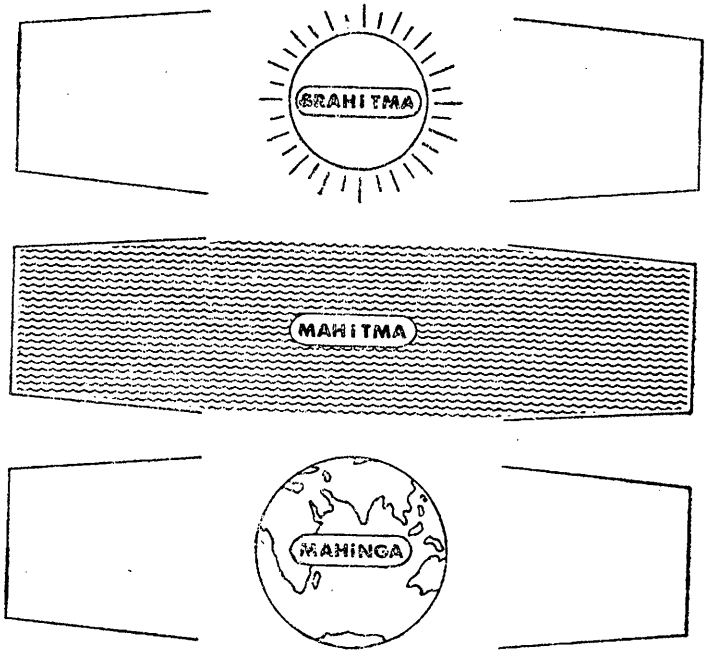

—ÜÇ ÂLEM VE ÜÇ YÜCE FONKSİYON—

Brahitma : 4 Boyutlu Yönetici Âlem Temsilcisi.

Mahitma : Ruhsal Ahret Âlemi Temsilcisi.

Mahinga : 3 Boyutlu Fizik Âlem Temsilcisi.

Brahitma : Belirli bir Galaktik Formasyon olan 4 Boyutlu Âlem, tampon Ahret Âlemi ve Fizik 3 Boyutlu Âlem şeklindeki bu yeryüzü evrim âlemi ve sondası'nın en üst düzeyi olan ve Yönetici Râb Mekanizması'nın İşlevi'ni ve Âlemi'ni temsil eder.

Mahitma : Üstte belirtilen sisteme göre, 4 Boyutlu Âlem ile 3 Boyutlu Âlem arasındaki tampon olan ve regülatör, transformatör, seperatör ve medyatör durumundaki Ahret (spatyom) Âlemi'nin İşlevi'ni temsil eder.

Mahinga : Üstteki her iki açıklamada belirtilen sisteme göre, bu sistemin en alt vibrasyonel düzeyinde ve 3 boyutlu zaman mekân özellikleriyle bulunan fizik dünyayı ve Fizik Âlem'in İşlevi'ni temsil eder.

Daha anlaşılır bir şekilde ifade etmek gerekirse:

Rahipliğe ve krallığa dayalı yönetimlerin her ikisi de *Brahâtmâ*'ya aittir, yani esas olarak dikkate alınan ve (rahiplik ve krallık şeklinde) âdeta ayırdedilmeyen yönetim biçimine. Tezahür edişe nazaran yükselen bu iki yönetimden, *Mahâtmâ* rahipliğe dayalı yönetimi ve *Mahânga* krallığa dayalı yönetimi temsil eder. Bu ayırım, Brâhman'lar ve Kshatriya'larınkine tekabül eder; fakat bir de «*kastların ötesinde*» olarak, *Mahâtmâ* ve *Mahânga*'nın bizzat kendileri, *Brahâtmâ* gibi, hem rahipliğe ve aynı zamanda hem de krallığa değin bir niteliğe sahiptirler.

Bu konuda, tatmin edici bir şekilde hiç açıklanmamış ve şu anda çok önemli olan bir noktaya açıklık getireceğiz:

İncil'in «*Kral - Majları*», bu esrarengiz *Üç Kişi*'nin gerçekte *Agarttha*'nın *Üç Lideri*'nden başka hiç bir şeyi temsil etmediklerini söyleyeceğiz ([47]). Hz. İsa'ya, *Mahânga* altın sunar ve onu kral olarak esenler; *Mahâtmâ* ona günlük sunar ve onu rahip olarak esenler; nihayet, *Brahâtmâ* ona mür (doğruluktan ayrılmazlık merhemi, Amrita'nın imajı) ([48]) sunar ve onu Peygamber ya da en üstün derecede *Spiritüel Üstad* olarak esenler. Temel tradisyonun hakiki temsilcileri ve onların her birinin özel sahası olan üç dünya tarafından, yeryüzünde yeni doğan Hz. İsa, işte böylesine ululanmıştı. Ortodoksluğun yetkin kesiminin bu konu hakkında kesin kabûlü olduğu iyice belirtilmektedir.

Doğal olarak, Ossendowski, bu düzenin mahiyetini hiç bir zaman düşünemezdi, buna karşı, bazı şeyleri derinden anlamıştı. En azından, belirtmiş olduğu gibi, Agarttha'nın Yüksek Üçlüsü ile Lamaizm'inki arasında mevcut olan sıkı benzeşimin farkına varabilecekti. *Dalai* (Dalay) - *Lama*, «Buda'nın ermişliğini (ya da saf

ruhaniliğini) uygulayan»; *Tashi - Lama,* «Bilimini uygulayan» («majik» daha doğrusu «teürjik» ([49]) olmadığını sandığı görülüyor); ve *Bogdo Han,* «maddi ve savaşçı gücünü temsil eden»; bu, *«üç dünya»*ya nazaran tamamen aynı bölüşümdür ([50]).

Ossendowski'nin bu benzeşimi farkedebilmesi, kendisine şu söylenmiş olduğundan, daha kolay olacaktı: *«Agharti'nin merkezi, tapınak ve manastırlarla kaplı bir dağın tepesinde olan Dalay - Lama'nın sarayı Potala'nın bulunduğu Lhassa'ya benzer.»* (bkz. Resim: 1). Ne varki, (aralarındaki) ilişkileri tersine çevirdiğinden onları bu tarzda ifade etmek hatalıdır, çünki, prototipi ona değil, o (Potala'nın bulunduğu Lhassa) prototipine (Agharti merkezine) benzer. Lamaizm'in merkezi, asıl *«Dünya'nın Merkezi»*nin belki, sadece bir imajıdır. Ancak, yerleştirildiği yerlere gelince, tüm bu tür merkezler, belirli ortak topoğrafik özellikler gösterirler. Çünki bu özelliklerin, şüphe götürmez bir sembolik anlamı vardır ve ayrıca, *«spirîtüel güçler»i* harekete geçirişlerine uygun olarak, *«spirîtüel güçler»*'i harekete geçiren (etken olan) yasalarla temasa geçmesi gerekmektedir. Tek sorun, geleneksel bilimin yetkisi içinde olan, *«kutsal coğrafya»* adının verilebileceği bir bilimin geliştirilmesidir.

İlgi çekici bir başka uyuşma daha vardır. İnisiyatik hiyerarşinin bazı sembolik sayılarla ilgili olan seviye ya da dairelerini tasvir eden ve özellikle zaman bölünmelerine başvuran Saint - Yves, sözlerini şöyle sona erdirmektedir: *«Gizemli merkezin en yüksek ve ona en yakın olan dairesi on iki üyeden oluşmaktadır ki onlar, yüksek inisiyasyonu temsil etmektedirler ve zodyak kuşağına tekabül ederler.»* Bu (on iki kişilik) yapı, Dalay - Lama'nın *«dairevî konseyi»*'ne yansıtılmıştır ki, bu konsey on iki büyük *Namshans* (ya da Nomekhans)

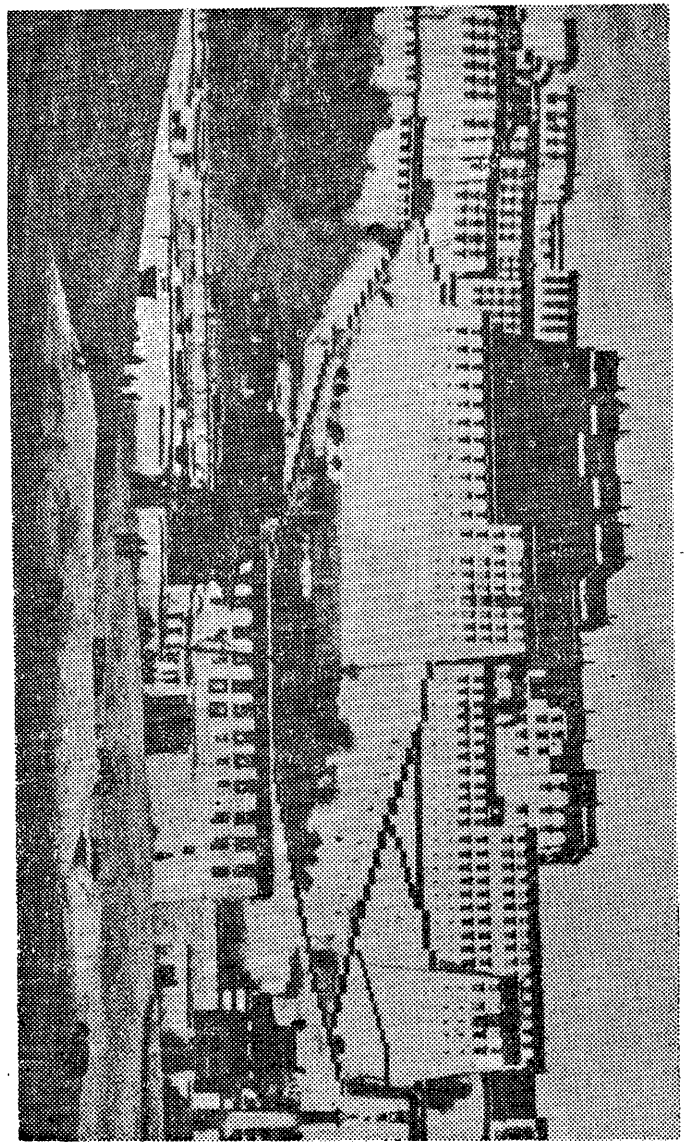

Resim 1: Tibet'in Lhassa kentinde Dalay - Lama'nın sarayı Potala.

tan oluşur. Ayrıca, bu yapıya, bazı batı tradisyonlarına dek rastlanılır, özellikle «*Yuvarlak Masa Şövalyeleri*»ne (Chevaliers de la Table Ronde) ilişkin olanlarında.

Ayrıca ekleyeceğiz ki, Agarttha'nın iç dairesinin 12 Üyesi, kozmik düzen açısından, sadece Zodyağın on iki burcunu göstermekle kalmazlar, hem de, bu aynı zodyak burçlarıyla orantılı Güneş'in formları kadar olan on iki *Aditya*'dırlar ([51]). Ve doğal olarak, Manu Vaivaswata'ya «*Güneş'in Oğlu*» dendiği gibi, Güneş, Dünya'nın Kralı'nın amblemleri arasında da yer alır ([52]).

Bütün bunlardan çıkan ilk sonuç, tüm ülkelerde, az çok saklı ya da en azından ulaşılması çok güçlükle olan spiritüel merkezlere ait tasvirlerin aralarında çok sıkı bağlar bulunduğudur. Ve bunlardan çıkarılabilecek tek makul açıklama şudur: Eğer bu tasvirler farklı merkezlere aitlerse, bazı durumlarda iyice farkedildiği gibi, bu merkezler, yüksek ve tek bir merkezin intişarıdır (émanations); aynen, tüm özel tradisyonların, sonuç olarak, sadece büyük temel tradisyonun adaptasyonları olmuş olmasındaki gibi.

c — Demir Çağı Döneminde Gizlenen Yüksek Merkez

Agarttha daima yer altında olmadı ve daima orada kalmayacak diye söylenir; bir gün gelecek ki o zaman, Ossendowski'nin aktardığı sözlere göre, «*Agharti halkları mağaralarından çıkacak ve yeryüzünün üzerinde görünecektir.*» ([53]). Bu merkez, gözle görülür dünyadan kaybolmasından önce bir başka ad taşımaktaydı, çünkü o zaman, «*ulaşılmaz*», «*ele geçirilemez*» (ve ayrıca «bozulmaz», çünkü «Sulhun ikametgâhı»'dır) anlamlarına gelen Agarttha adı kendisine uygun gelmezdi. Ossendowski, bu merkezin yeraltı durumunu almasının 6.000 yıl önce olduğunu belirtmektedir. Görülüyor ki, bu tarih, yeterli bir yaklaşıklıkla, Manvantara'nın bölündüğü dört devrin sonuncusu ve eski batılıların «*Demir Çağ*»'ı olan Kali - Yuga ya da Kara - Çağ'ın başlangıcına rastlar ([54]). Bu merkezin yeniden ortaya çıkışının ise bu devrin (Kali - Yuga'nın) bitimiyle aynı zamana rastlaması gerekir.

Tüm tradisyonların, çeşitli sembollerle temsil edilen, kayıp ya da saklı bir şeyi ima etmelerinden bahsetmiştik; bu, genel anlamda alındığında, dünya beşeriyetinin tümüyle ilgili olan Kali - Yuga'nın şartlarına özgüdür. Demek ki, şimdiki devir bir kararma ve karışıklık devridir ([55]). Bu devrin şartları öyledir ki, devam ettiği sürece, inisiyatik bilginin mutlaka gizli kalması gerekmektedir. «*Tarihî*» denen (ama bu devrin başlangıcına kadar bile uzanmayan) ([56]) Antikite'nin Gizemleri'nin ve tüm halkların gizli organizasyonlarının mahiyeti işte bundan ileri gelmektedir. Hakiki bir tradisyonel öğretinin henüz varlığını sürdürdüğü yerde gerçek bir inisiyasyon veren organizasyonlar, (fakat) bu öğretinin düşünme biçimi sadece dışsal temsil edilme şekli olan sembolleri yaşatmayı bıraktığı zaman (timsallerine hayat vermeyi kestiği zaman), sadece bir gölgeden ibaret tiler. Çünkü, çeşitli nedenlerle, dünyanın spiritüel merkeziyle her bilinçli bağ kopmuş olmakla sona ermişti ki, bu, yüksek merkezle direkt ve fiilî teması kesilen tali merkezi özellikle ilgilendiren tradisyonun hemen hemen yitirilmesinin özel anlamıdır.

Herkes için kayıp olmadığına ve bazıları ona hâlâ sahip olduğuna göre, şu halde, *kayıp* olmaktan ziyade *gizli* olan bir şeyin sözü edilmelidir. Ve eğer böyleyse, diğerleri de her zaman için ona yeniden kavuşma olanağına sahiptirler, yeter ki gerektiği gibi arasınlar, yani o kişinin niyeti, «*uyumlu 'eylem ve tepkiler'*» yasasına ([57]) göre uyandırdığı armonik titresimler vasıtasıy-

la, şu veya bu şekilde yöneltilir. Ve onları (armonik titreşimleri), (böylece), yüksek merkezle gerçek spiritüel komünikasyon vasıtası haline koyabilir (58).

Bu amaç yönelişinin tüm tradisyonel şekillerde sembolik temsil edilişi vardır. Doğu ritüelinden söz etmek isteriz: Bu, esas olarak bir spiritüel merkeze doğru yönelmedir, ki o merkez, ne olursa olsun daima hakiki «*Dünya'nın Merkezi*»nin bir imajıdır (59).

Kali - Yuga'da ilerledikçe, bu merkezle gitgide kapanan ve gizlenen birliktelik, daha zorlaşmaktadır ve bu merkezi dıştan temsil eden tali merkezler aynı zamanda daha nadir olmaktadırlar (60). Bununla birlikte, daha öncekinin sonuyla aynı zamana rastlayan her Manvantara başlangıcı, dünya beşeriyeti için esas olarak yeniden «*temel durum*»a (état primordial) dönüşü içerdiğine göre, bu devir biteceği zaman tradisyonun **bütünüyle yeniden aşikâr olması** gerekecektir (61).

Avrupa'da hakikî organizasyonlar yoluyla *Merkez*'le olan her yerleşik bilinçli bağ, bugün için kopuktur ve daha birçok yüzyıldan beri de böyledir. Bu kopma tek bir darbede değil, birbirini izleyen birçok evrede gerçekleşmiştir (62). Bu evrelerin ilki XIV. yüzyıl başlarına kadar uzanır. Şövalyelik tarikatlarının başlıca işlevlerinden biri, doğu ile batı arasında bir komünikasyonu sağlamayı içerebilirdi ki, bu komünikasyonu gerçek anlamda kavramak ancak, sürekli anlattığımız, Doğu tarafına yerleştirilmiş olarak tasvir edilen *Merkez* göz önünde bulundurulursa, mümkündür.

Templier tarikatı yıkılmış olmakla birlikte, daha sonra da Rozkruvalık (Rosicrucianisme), nasıl bir gizli biçimde olursa olsun, aynı bağı devam ettirdi (63). Rönesans ve Reform yeni bir kritik evreyi gösterdiler. Nihayet, Saint - Yves'nin belirttiği ile görülüyor ki, tam

kopma, 1648'de, otuz yıl savaşını sona erdiren Westphali antlaşmalarıyla aynı zamana rastlayacaktı.

Oysa, birçok yazarın, otuz yıl savaşından az sonra gerçek Rozkruvalar'ın (Rose - Croix) Avrupa'yı terkedip Asya'ya çekildiğini, kesinlikle öne sürmeleri dikkate değer bir husustur. Bu konuda hatırlamaktayız ki, el almış Rozkruvalar'ın sayıları, Agarttha'nın en iç dairesinin üyeleri gibi ve bu yüksek merkez imajına uygun olarak oluşmuş pek çok spiritüel merkezin ortak yapısı üzre, 12 idi.

Bu son dönemden itibaren, gerçek inisiyatik bilginin emaneti artık hiçbir batı organizasyonu tarafından gözetilmedi. Swedenbourg da, bundan böyle «*Kayıp Kelâm*»'ı Tibet ve Türkistan bilgeleri arasında aramak gerektiğini açıklamaktadır. Bunun yanısıra Anne - Catherine Emmerich'in *Peygamberler Dağı* dediği ve aynı bölgelere yerleştirdiği esrarlı bir yer vizyonu vardır. Ekliyoruz ki, bu, Madam Blavatsky'nin gerçek anlamını anlamaksızın bu konu hakkında toplayabildiği eksik enformasyonlarladır ki ondan da, kendisinde bir imaj değil, fakat hepsi Agarttha'nın sadece bir karikatür ya da tahayyülî takliti diyebileceğimiz «*Büyük Beyaz Loca*» (Grand Loge Blanche) kavramı doğdu (64).

SIRIUS MİSYONU
Göksel İşlev, 3. Kademe Sonu

DİPNOTLAR

(1) Bu konuda ayrıntılı bilgi edinmek isteyen okuyucular, Baird T. Spalding'in **«Life and Teachings of the Masters of the Far East»** adlı eserini okuyabilirler. **«La vie des Maîtres»** adıyla Fransızca da yayımlanmıştır. (J. W.).

(2) **Amphictyonie:** Politik ve dinsel bir amaçla birleşen eski Yunan halklarının, ortak fayda ve aralarında mevcut olan ihtilâfları bir karara bağlamak amacıyla görüşmekle sorumlu olan temsilcilerini yolladıkları kurul. (çev.)

(3) **«Başlangıçta Kelâm vardı» vb.** (J. W.). (Yani Evrensel Lisan ya da Bilgi vardı.)

(4) **«Bohami»** kökü, kendini benden geri çek anlamına gelmektedir. (J. W.).

(5) Pasifik Okyanusu'nda **MU** Kıtası ve Atlantik Okyanusu'nda **ATLANTİS** Kıtası. (Bkz: Kitap - 10... sayfa: 70).

(6) Ancak, prototipi ona değil, o (Potala'nın bulunduğu Lhassa) prototipine (Agharti merkezine) benzer, demek daha doğru olacaktır. Bkz: sayfa: 50. (çev.)

(7) Bu ifade, kuşkusuz, Tibet Mistisizmi'ne özgüdür. Tanrı kavramı ve kelimesi oralar yörelerinde, Göklerden gelen Üstün Bilge Varlıklar için kullanılmaktadır çoğunlukla. (haz.)

(8) **Goro** kelimesi; rehber, yolgösteren, klavuz, bilge kişi, koruyucu gibi değişik ve yakın anlamlı ifadeleri kapsıyan Guru'nun bir diğer söyleniş halidir. **Goro : Guru.** (haz.)

(9) Bu bilinmeyen arabalar, eski Hint ve Tibet ve yakın çağ gezi kayıtlarına da geçirilen **Vimanalar** veya çağdaş isimleriyle **UFO**'lardır. (haz.)

(10) Buna, bazı büyük dünya dinlerinde, **Om, Amen, Amin** olarak raslanılır. (haz.)

(11) Bkz: Tevrat: Çıkış - Bap 34/27 ... 35. Ayrıca, Hz. Muhammed'in de derisinin sürekli gümüş gibi parladığı belirtilmektedir. Kendisi çok yüksek bir varlık idi... (haz.)

(12) Beşeri barbarizmin en ilerlediği aşamalarda, böylesine cani ve kötü varlıkların yeryüzüne doğmaları gayet doğaldır. Onlar, kara düzen ve karanlık saltanatların, kısaca Satanizmin uşaklarıdırlar. Çok ilginç bir Satanist deneyim yapan Jim Jones gibilerini ve onları bağırlarına basan toplumları ve bu kara kişinin etrafında halkalanan karanlık kişilikli beşerleri anımsayınız. Öte yandan, Hitler, Mussolini, Pinochet, Videla, İdi Amin, Şah ve benzeri insan kasapları gibilerini de bu açıdan gözönünde tutmalıdır. (haz.)

(13) Bu kehanetin, 1890 yılında yapılmış olduğu söylenmektedir. F. Ossendowski ise bu kitabını 1925'lerde hazırlamıştır. (haz.)

(14) Dünya Kralı, kehanetinde, 1. ve 2. Dünya Savaşlarını ve o günlerin genel durumlarını aynen anlatmış, belirtmiştir. (haz.)

(15) Halen bilinen, üç büyük devlet, karşılıklı çıkar mücadelesi içinde korkunç bir savaş sürdürmektedirler. Bu soğuk savaş sıcak savaşa dönüşebilir. O zaman Dünya Kralı'nın kehanetinin son kısmı da gerçekleşmiş olacaktır. Fakat, insanlık kendilerine yakında olanca güçlü bir Göksel Rehberlik ile gösterilecek yoldan yürürse, bu muhtemel korkunç badireyi atlatabilir. Seçim beşeriyetin özgür iradesindedir. (haz.)

(16) Agharti'nin yer üstüne çıkarak kendini tüm insanlığa göstermesi, maddi ve manevi tam bir anarşi olan şimdiki **Demir Çağı**'nın yakın bir zaman içinde sona ererek, yerine **Altın Çağ**'ın kurulmasıyla gerçekleşecektir. (haz.)

(17) Grekçe gnôsis kelimesi **«bilgi»** anlamına gelir. Gnos (Gnose): Kusursuz bilgi, kesenkes bilgi ve inisiyelere mahsus bilgidir. (çev.)

(18) Burada, R. Guénon'un **«Dünya'nın Kralı»** (Le Roi du Monde) adlı eserine atıf yapılmaktadır. (çev.)

(19) Grekler'de, **Minos,** hem yaşayanların **Yasa Koyucu**'su, hem de **Ölülerin Yargıcı** idi; Hindu tradisyonunda ise bu iki fonksiyonun biri **Manu**'ya, biri **Yama**'ya aittir, ayrıca bunlar **İkiz Kardeşler** olarak temsil edilmişlerdir. Bu, iki farklı görünüm altında tasarlanan, tek bir prensibin ikiye bölünmesinin sözkonusu olduğunu göstermektedir. (R. G.)

(20) Bu **«Güneş Soyu»**nun merkezi, sembolik olarak düşünülürse, belki Rozkruvalar'ın **«Güneş Kalesi»**'ne ve belki Campanella'nın **«Güneş Kenti»**ne yaklaştırılabilir. (R. G.)

(21) Oysa, bu (Église Brâhmanique) adlandırması, Avrupalılar'ın ve özellikle Protestanlar'ın etkisi altında XIX. yüzyıl başlarında doğan, kısa süre sonra çeşitli rakip kollara ayrılan ve bugün hemen hemen tamamiyle sönmüş olan Brahma - Samâj'ın pek yeni ve **heterodoks** olan mezhebi haricinde, Hindistan'da hiç kullanılmamıştır. İlginç bir husus ta, bu mezhebin kurucularından birinin şair Rabindranath Tagore'un dedesi olmasıdır. (R. G.)

(22) Saint Bernard şöyle der: **«Pontife, adının etimolojisi gösterdiği gibi, Tanrı ile insan arasında bir tür köprüdür.»** (Tractatus de Moribus et Officio episcoporum, III, 9). — Hindistan'da Cayna'lara (Jainas) özgü bir terim vardır ki, Latince Pontifex sözcüğünün

tam karşılığıdır: Tîrthamkara. Bu sözcük, harfi harfine, **«bir ırmak köprüsü ya da bir geçiş** (vasıtalığı) **yapan»** anlamındadır, geçiş'le **Kurtuluş** (Moksha) yolu kastedilmektedir. Tîrthamkara'ların sayıları, bir yüksek rahipsel Kurul teşkil eden Apocalypse'in yaşlıları gibi, yirmi dörttür. (R. G.)

([23]) Bir diğer açıdan, bu anahtarlardan biri **«Büyük Sırlar»**ınki diğeri **«Küçük Sırlar»**'ınkidir. — Bazı Janus temsillerinde, iki yönetim, bir anahtar ve bir asa tarafından da sembolize edilmiştir. (R. G.)

([24]) Brahman'lar: Hint rahipleri... Hint'te en yüksek kast üyelerinin adı. Kshatriya'lar: Savaşçılar.. İkinci kast'ın üyeleri. (çev.)
Konuya ilişkin olarak şunu belirtiriz ki, batı Orta Çağı'nın sosyal organizasyonunun, kast'ların yapısına göre düzenlenmiş olduğu görülmektedir: Papazlar sınıfı Brahman'lara, soylular sınıfı Kshatriya'lara, soylu ve papaz sınıfı dışında kalan halk kesimi Vaishya'lara ve serfler de Shûdra'lara denk olmaktadır. (R. G.)

([25]) **«Rahip Jean»** özellikle Saint - Louis dönemine doğru, Carpin ve Rubruquis'nin yolculuklarında sözkonusu olmuştur. Bu ismi taşıyan krallığın hüküm sürdüğü yer olarak 4 değişik bölge ileri sürülüyordu: **Tibet**'te (ya da Pamir'de), **Moğolistan**'da, **Hindistan**'da **Etyopya**'da; fakat mümkündür ki orada tek bir gücün çeşitli temsilcileri sözkonusudur. Cengiz Han'ın Rahip Jean Krallığı'nı devirmek istediği, fakat Rahip Jean'ın, Cengiz Han'ın ordusuna karşı yıldırımlar salarak onları geri püskürttüğü söylenir. Nihayet, İslâmiyet'in yayılış döneminden itibaren, Rahip Jean aşikâr olmayı terkedecek ve zahiren Dalay - Lama tarafından temsil edilmiş olacaktı. (R. G.)

([26]) Orta Asya'da ve özellikle Türkistan bölgesinde Nasturi haçlarına rastlanılmıştır ki, bunlar şövalyelik haçlarına tamamen benzer şekildedir ve ayrıca, bazılarının ortasında **swastika sembolü** bulunmaktadır. — Öte yandan belirtmek gerekir ki, Lamaizm'le bağıntıları olduğu açıkça görülen Nasturi'lerin, anlaşılması hayli güç görünmesine karşın, İslâmiyetin başlangıç dönemlerinde önemli bir etkinlikleri olmuştur. Sâbiî'lere gelince, onların, Bağdat Halifeleri zamanında Arap dünyasına büyük bir etkileri olmuştur. Ayrıca, Neo - Platoncular'ın İran'da kaldıktan sonra Sâbiî'lere iltica etmiş oldukları da ileri sürülür. (R. G.)

([27]) Bu özelliğe, Dante Ezoterizmi üzerine olan incelememizde işaret etmiştik. (R. G.)

([28]) Oysa, Eski Roma'da, İmparator aynı zamanda en yüksek rahipti (Pontifex Maximus). Halifelik te, Wang Uzak - doğu anlayışında

olduğu gibi, hiç olmazsa, iki yönetimi belli bir ölçüde birleştirmektedir. (R. G.)

([29]) Dante'deki **«Hükümdarlık»** düşüncesiyle **Chakravarti** kavramı arasındaki mevcut benzeşime dikkat etmek gerekir. (R. G.)

([30]) Çin tradisyonu, **«Değişmez Orta»** ifadesini bir bakıma tamamiyle benzer bir şekilde kullanır. Belirtelim ki, masonik sembolizme göre, Efendiler **«Orta Odası»**'nda toplanırlar. (R. G.)

([31]) Keltler'in **çark sembolü,** Orta Çağ'da da varlığını sürdürmüştür, romen sanatı üslubundaki kiliseler üzerinde bunların birçok örneklerine raslamak mümkündür. Bizzat Gotik gülbezeğin kendisinin ondan türemiş olduğu pek iyi görülmektedir, çünkü **çark** ile Batı'da **gül** ve Doğu'da **lotüs** gibi simgesel çiçekler arasında belirli bir bağıntı vardır. (R. G.)

([32]) Bu işaret Hıristiyan hermetizmi'ne yabancı olmamıştır. XV. yüzyılın ikinci yarısından kalma olduğu görülen Loudun Carm'larının (Mont - Carmel tarikatı rahipleri'nin) eski manastırında bulunan pek ilginç sembollerde **swastika ile** **işareti önemli bir yer tutmaktadır.** Bu fırsatla belirtmeliyiz ki, Doğu'dan gelmiş olan Çarm'lar, tarikatlarının kuruluşunu İlya ve Pisagor'a bağlarlar (Masonluk'ta da oldukça ilgi çekici bir benzerlik görülmektedir, onlar da cemiyetlerinin kuruluşunu hem Hz. Süleyman'a, hem de Pisagor'a bağlarlar). Ayrıca bazıları, onların inisiyasyonlarının, **Mercy** din adamları gibi, **Templier**'lerinkine çok yakın bir inisiyasyon olduğunu ileri sürmektedirler. (R. G.)

([33]) Aynı gözlem, özellikle, gerçek anlamını belirtmiş olduğumuz **çark**'a uygulanmaktadır. (R. G.)

([34]) Sadece hatırlatmak için belirteceğim, tüm diğerlerinden daha fantezist olan bir görüş de, **swastika**'yı ateş çıkarmaya yarayan ilkel bir aletin şeması olarak görür. Bu sembolün kimi kez ateşle belirli bir ilgisi bulunmaktaysa da, o durumda özellikle **Agni**'nin bir amblemi olduğuna göre, bu ilgi o fantezist görüşten bambaşka nedenlere dayanmaktadır. (R. G.)

([35]) **Dhr**i kökü esas olarak stabilite kavramını ifade eder; aynı anlama gelen **dhru** şekli, Kutbun, Sanskrit dilindeki adı olan **dhruva**'nın köküdür ve kimileri onunla meşenin grekçe adı **drus** arasında benzerlik kurarlar. Öte yandan, aynı kelime Latince'de **robur** olup hem meşe, hem de kuvvet, ya da sarsılmazlık anlamına gelir. Dodone'da olduğu gibi Druid'lerde (ki onların adlarının belki de kuvvet ve bilgeliği birleştirerek **«dru-vid»** diye okunması gerekir) de meşe, Kutuplar'ı birleştiren sabit eksenin sembolü olan

«Dünya Ağacı»nı temsil etmekteydi. (R. G.)

([36]) Burada hatırlatmak gerekir ki, kutsal metinlerde Adalet ve Barış sıkıca yaklaştırılmış bulunmaktadırlar: **«Justitia et Pax osculatae sunt»** (Ps., LXXXIV, 11), **«Pax opus Justitiae»**, vb. (R. G.)

([37]) Ossendowski, **Brahytma, Mahytma** ve **Mahynga** diye yazar. (R.G.)

([38]) Bilindiği gibi, Metatron **«Yüz Meleği»**dir. (R.G.)

([39]) Uzak - doğu tradisyonuna göre, **«Değişmez Orta»**, **«Göğün Aktivitesi»**nin ortaya çıktığı noktadadır. (R. G.)

([40]) Böyle bir ifadeye şaşanlara, eğer bir kez olsun düşünmüşlerse triregnum'un ne anlam taşıdığını sorarız. Anahtarlar ile üç kuronlu Papalık tacı, Papalığın başlıca simgelerinden biridir. (R.G.)

([41]) Hz. Musa'nın o zaman halka konuşmak için, yüzünü bir vualle örtmesi gerekmiş olduğu da söylenilir. (Exode, XXIV, 29 - 35). Sembolik anlamda, bu, halk yığını için bir egzoterik adaptasyon gerekliliğini göstermektedir. **«İfşa etmek»** kelimesinin iki anlamı olduğunu hatırlatırız, **«vuali açmak»** anlamına geldiği gibi, **«vuali yeniden örtmek»** anlamına da gelir; böylelikle, söz, ifade ettiği düşünceyi hem aşikâr etmekte, hem de gizlemektedir. (R. G.)

([42]) Kalpa : **Brahma - Vişnu - Siva** üçlüsünün yönettiği evrensel gelişme. Hint inancına göre 1 Kalpa süresi 2.000 Mahâ - Yuga'ya (Manvantara) eşittir. Mahâ Yuga için bkz. dipnot: 54. (çev.)

([43]) Bu isim, oldukça şaşırtıcı bir şekilde, eski Hıristiyan sembolizminde bile bulunmaktadır. Eski Hıristiyan sembolizminde Hz. İsa'yı temsil etmeye yarayan işaretler arasında, sonradan Ave Maria'nın (Hz. Meryem Ana) bir kısaltması olarak sayılan ve Grek alfabesinin en uçlardaki iki harfi alfa ve omega'nın bir araya getirilmesiyle meydana gelen bir tanesi vardır ki; önceleri **Logos**'un her şeyin kaynağı ve sonu olduğunu belirtmeye yarardı, hatta, aslında bunun daha eksiksiz hali başlangıç, orta ve son'dur. Gerçekten, bu işaret ⋈, AVM'den, yani Om hecesini teşkil eden üç ögeye («o» sesli harfi, Sanskrit dilinde «a» ve «u»nun birleşmesiyle ortaya çıkar) tam olarak tekabül eden üç Latin harfinden müteşekkildir. Christ'in sembolleri olarak ele alınan Aum ve swastika işareti yaklaşımı, şu anki görüş noktamızdan bize pek manidar görünmektedir. Dikkat etmek gerekir ki, bu işaretin şekli, kendisini «Mührüsüleyman»a eş yapan ters yönde düzenlenmiş iki üçlüyü sunmaktadır. Eğer ⋈ şekli ✡ şekline nazaran incelenirse: Ortadaki yatay çizgi, yansıma düzlemini veya «suların yüzeyi»ni gösterirken sembolün genel anlamını açıklamaktadır, ayrıca iki sembol de aynı sayıda çizgiye sahiptir; sonuç olarak, aralarındaki fark konumlarından ibarettir, birinde düşey olan (çizgiler) diğerinde yatay olmaktadır. (R. G.)

([44]) Bu **«Üç Dünya»** kavramı hakkında daha geniş açıklamalar için, önceki **«Dante Ezoterizmi»** (L'Ésotérisme de Dante) ve **«Vedanta'ya göre İnsan ve Değişimi»** (L'Homme et son devenir selon le Vêdânta) kitaplarımıza bakmanız gerekir. (R. G.)

([45]) Evrensel prensipler düzeninde, **Brahâtmâ**'nın fonksiyonu Ishwara'ya, **Mahâtmâ**'nın fonksiyonu Hiranyagarbha'ya, **Mahânga**'nın fonksiyonu ise Virâj'a tekâbül eder; onların her birinin görevi, bu benzetimden kolayca çıkarılabilecektir. (R. G.)

([46]) Mândûkya Upanishad, shruti 6. (R. G.)

([47]) Saint - Yves, **«Üç Kral - Maj»**'ın Agartha'dan gelmiş olduklarını söylemekte, ancak bu konuya hiç bir açıklık getirmemektedir. — Onlara maledilen isimler kuşkusuz genellikle uydurmadırlar. Bununla birlikte Melki - Or adı bunların haricinde kalır; İbranice **«Işığın Kralı»** anlamındadır ki bu, yeteri kadar manidardır. (R. G.)

([48]) Hindular'ın **Amritâ**'sı ya da Grekler'in **Ambrosia**'sı (ki bu iki kelime etimolojik bakımdan da benzerdir), bu ölümsüzlük yiyecek ya da içeceği, Vedik (vedalar'a ait) **Soma** ya da Mazdeizm'de **Haoma** olarak da kendini göstermektedir. (R. G.)

([49]) **Teürji** (Théurgie): Grekçe, Tanrı (Theos) ve eser (ergon) kelimelerinin birleşmesinden meydana gelir. İlâhlardan intişar eden hayırsever güçlerle temas kurma vasıtası olan maji. Dua, teürjik bir çalışmadır. (çev.)

([50]) Bu kişiler, Tibet Lamaizmi'ndeki üç liderdir. Tashi Lama'ya Pençan - Lama da denir. (çev.)

([51]) Adityalar'ın (Aditi'den ya da «Bölünmeyen»den doğanlar) sayılarının 12 olmadan önce 7 olduğu ve liderlerinin o zaman Varuna olduğu söylenir. 12 Aditya şunlardır: **Dhâtri, Mitra, Aryaman, Rudra, Varuna, Sûrya, Bhaga, Vivaswat, Pûshan, Savitri, Twashtri, Vishnu.** Bunların, tek ve bölünmez bir Öz'ün tezahürleri oldukları söylendiği gibi, devre sonunda, ortak tabiatlarının özsel ve temel birliği içinde yer alarak, bu 12 Güneş'in hepsinin aynı anda ortaya çıkacakları da söylenir. — Grekler'deki Olimpos'un 12 büyük Tanrı'sı da Zodyağın 12 burcuyla uyuşurlar. (R. G.)

([52]) Burada ima ettiğimiz sembol, tam olarak, katolik litürji'nin (Hz. İsa'ya) **Sol Justitiae** (Adalet Güneşi) ünvanını verdiğinde, Hz. İsa'ya malettiği semboldür; Logos **«Spiritüel Güneş»**tir, yani hakiki **«Dünya'nın Merkezi»**, ayrıca bu Sol Justitiae doğrudan doğruya Melki Tsedeq'in atribülerine tekabül eder. Şunu da belirtmek ge

rekir ki, güneşsel hayvan olan arslan, Antikite'de ve Orta Çağ'da adaletin ve aynı zamanda kudretin bir simgesidir: Zodyak'taki Arslan Burcu'nu ise Güneş yönetir. (R. G.)

Bir diğer açıdan, 12 ışınlı güneş, 12 Havari'yi temsil ediyor olarak düşünülebilir; eğer Güneş Hz. İsa'yı temsil edersə, 12 ışın da 12 Havari (Apôtre) olurlar (apostolos kelimesi «gönderilen» anlamına gelir ki, ışınlar da Güneş tarafından «gönderilenler»dir.). 12 Havari sayısında; Hıristiyanlığın temel tradisyona tam uygunluğunun bir işareti görülebilir. (R. G.)

([53]) Bunlar, Dünya'nın Kralı'nın 1890'da Narabanchi manastırında göründüğü zaman yapmış olduğu bir kehanetin son kelimeleridir. (R. G.)

([54]) Manvantara ya da bir Manu çağı, ki buna Mahâ - Yuga da denilir, dört Yuga'yı ya da tali devri kapsar: Krita - Yuga (ya da Satya - Yuga), Trêta - Yuga, Dwâpara - Yuga ve Kali - Yuga. Bu dört Yuga'nın her biri, Greko - Latin Antikitesi'nin **«Altın Çağ»**, **«Gümüş Çağ»**, **«Tunç Çağ»** ve **«Demir Çağ»**ının her biriyle özdeşleşir. Bu devirlerin temel durumdan başlayarak art arda gelişinde, bedensel dünyada, devresel tezahür edişin gelişimine kaçınılmaz olarak eşlik eden **Prensip**'ten tedrici uzaklaşmadan ileri gelen bir tür maddîleşme vardır. (R. G.)

([55]) Bu çağın başlaması, Kitab-ı Mukaddes sembolizminde Babil Kulesi ve **«dillerin karıştırılması»** yoluyla özellikle temsil edilmiştir. İlk iki çağın sonuna çöküş ve tufanın denk geldiği akla yakın gelmekteyse de, fakat aslında, Manvantara'nın başlangıcı İbranî tradisyonun hareket noktasıyla çakışmaz (aynı zamana gelmez). Unutmamalıdır ki, devresel yasalar, aynı sürede olmayan ve bazen birbirlerinin sınırını aşan devirler olarak farklı kademelere uygulanabilmektedirler. Daha ilk anda çözümlenemez görünen karmaşıklıklar bundan dolayıdır. Bu karmaşıklık, tradisyonel tâli merkezlerin bağlı oldukları Hiyerarşik Merkez'e bağlı olan düzenli mülâhazalar tarafından çözümlenmesi mümkün bir olgudur. (R.G.)

([56]) Çağdaş tarihçilerin «antik çağ» dedikleri dönem, gerçekte şimdi içinde ve sonlarında bulunduğumuz «Demir Çağı»'nın başlangıcına bile ulaşamaz. (çev.)

([57]) Bu ifade Taoist doktrinden alınmıştır. Öte yandan, burada sözünü ettiğimiz niyet'in (intention), bir anlamda, Arapça tam karşılığı niyah'tır (niyet). Ve ayrıca, bu anlam, sözcüğün Latince köküne uygun gelir **(in - tendere,** yönelmek). (R.G.)

([58]) Bu dediklerimiz, İncil'in şu sözlerini açık bir anlamda yorumlama olanağı vermektedir: **«Arayın, bulacaksınız; dileyin, size verilecektir; kapıyı çalın, size açılacaktır?»** Ancak konunun iyice anlaşılması için, doğru amaç ve iyi niyet konusunda daha önce verdiğimiz bilgilere başvurmak gerekir. Ayrıca, şu özdeyiş konuya iyi bir yaklaşım yapmaktadır: Pax in terra hominibus bonae voluntatis. (R. G.)

([59]) İslamiyet'te, bu yönelme, niyetin bir çeşit fizik plandaki tatbikatı olarak yer alır (kıbleye durmak). Hıristiyan kiliselerin yönelme'si ise esas olarak aynı amaca yönelik olarak, kendilerine özgü başka bir görünüm arzeder. (R. G.)

([60]) Bu tali merkezler, Kali - Yuga'nın başlamasından beri az çok sıkı bir şekilde (dışarıya) kapalı olduklarına göre, kuşkusuz, sadece sınırlı bir dışa açıklık sözkonusudur. (R. G.)

([61]) Bu, Dante Ezoterizmi'nde açıklamış olduğumuz gibi, biten devreye göre göksel Yeruşalim'in tezahürü ki, başlayan devreye göre yersel cennetle aynı şeydir. (R. G.)

([62]) Aynı şekilde, daha yaygın bir bakış açısına göre, ana merkezden uzaklaşmada beşeriyet için kademeler mevcuttur ve farklı çağların (Yuga) ayrımı bu kademelere tekabül eder. (R. G.)

([63]) Bu konu hakkında açıklayıcı bilgi edinmek için Dante Ezoterizmi incelememize başvurulması gerekir. Orada bu savı haklı çıkaracak tüm bilgiler açıklanmıştır. (R. G.)

([64]) Burada açıklamakta olduğumuz düşünceleri anlayacak olanlar, çağdaş Batı'da doğan birçok **sahte** (sözde) - **inisiyatik** (pseudo - initiatiques) organizasyonları ciddiye almamızın niçin imkânsız olduğunu da anlamış olacaklardır: Bu organizasyonların arasında biraz sıkı bir sınavdan geçmiş olan hiçbiri yoktur ve yine aralarında hiçbiri yoktur ki; (inisiyatik) kurallara uygunluğun en düşük seviyeden bile ispatlamasını yapabilsin. (R. G.)

KAYNAK VE DANIŞMA KİTAPLARI

1. ALLEAU, René. *Les Societes Secrètes,* Paris, le Livre de Poche, 1969.
2. ALVEYDRE, Saint - Yves de. *Mission de l'Inde en Europe,* France, Dorbon, 1949.
3. CHARROUX, Robert. *Histoire Inconnue des Hommes: Depuis Cent Mille Ans,* Paris, Robert Laffont, 1963.
4. ——,——. *The Mysterious Unknown,* çev. Olga Sieveking, London, Corgi Books, 1976.
5. FAVROD, Charles - Henri. *L'Occultisme,* Paris, le Livre de Poche, 1976.
6. GUÉNON, René. *Le Roi du Monde,* Éditions Gallimard, France, 1958.
7. ——,——. *Introduction Générale à l'Etude des Doctrines Hindoues,* France, Véga. 1921.
8. HUTIN, Serge. *Des Mondes Souterrains au Roi du Monde,* Le Livre de Poche.
9. ——,——. *Les Civilisations Inconnues: Mythes ou Réalités,* Paris, Librairie Arthème Fayard, 1961.
10. KOLOSIMO, Peter. *Timeless Earth,* çev. Paul Stevenson, London, Sphere Books, 1977.
11. OSSENDOWSKI, Ferdinand. *Betes, Hommes et Dieux: L'Énigme du Roi du Monde,* çev. Robert Renard, France, Éditions J'ai Lu, 1970.
12. ——,——. *L'Homme et le Mystère en Asie,* çev. Robert Renard, Paris, Librairie Plon, 1925.
13. ROERICH, Nicholas. *Gates Into the Future,* Riga, Ugans, 1936.
14. ——,——. *Himalayas,* Abode of Light, Bombay, Nolanda Publications, 1947.
15. WEISS, Jacques. *La Synarchie,* Paris, *Robert Laffont.*

Yeryüzü beşerleri'nin sağduyularında bir hiyerarşi kavramı ve bilinci oluşmamıştır. Hele böylesi bir anlayışın hayata geçirilmesi ve o yapı içerisinde hak ve liyakat ölçülerine bağlı olarak yükselme kabûl ve olgunluğu ise halen düşünce safhasında bile ortaya çıkmamıştır. Öte yandan, beşeriyet yeryüzünde, her bakımdan bir genel anarşi ve karmaşa ve kargaşa içerisindedir. Ne varki bu genel şaşkınlık ve taşkınlıkların ardından bir durulma bir derlenme ve bir Altın Çağ kutlu dönemini ve onun Sinarşik yapısını kurma atılımı gelecektir. Agarta Yeraltı Işık Ülkesi ve o'nun görkemli Hiyerarşisi ve İşleyişi'ni bilmek, bu bakımdan son derece önemli ve gereklidir. Çünki Hiyerarşi olgusu, Evrimsel Tedriç Yasası'na, Evrensel Ahenk Yasası'na, Evrensel Gelişim Yasası'na, enerjinin korunmasına ve eşyanın tabiatına en uygun ve yatkın olan bir husustur. Bu aynı zamanda, Yaradılış'ın İşleyiş Biçimi'dir.

Yeryüzünde şimdiye değin, beşerî evrimsel uygulama usullerine bağlı olarak, hiyerarşi olgusu, tek bir düzlem üzerinde tutulmuştur. Fakat artık bu durum son bulmakta ve her varlığa eşit bir yükseliş olanağı veren ve düzlemden dikine ve yukarı kaldırılmış bir Spiritüel Hiyerarşi olgusu sözkonusudur. Bazı dostlarımızın gene de olanca bir yadsıdıkları ve itibar etmeyip olumsuz sonuçlarıyla karşılaştıkları bu Altın Çağ esas olgusu, beşer varlıkları için gerçek bir kendini görme, bilme ve yükselme bilinç ve idrâkini de oluşturmak bakımlarından en temel sorundur. Yeryüzüne gerçek dirlik ve düzeni ancak bu anlayışın ve o'nun işleyişinin hayata geçirilmesi getirecektir.

Bu yapıtla, şu konulara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Tarih Boyunca Agarta Uygarlık Merkezi ve Yeri.
Agarta Ülkesi ve Hiyerarşik Yapılı Halkları.
Çeşitli Kaynaklarda, Agarta'nın Varlığı'nın Kanıtları.

Agarta'nın Yönetici Yüce Hiyerarşisi ve Statüleri.
Agarta Kozmik Üniversitesi ve Evrensel Kütüphaneleri.
Agarta Ülkesi ve Beşeriyetin Evrimindeki Yüce Görevi.

30 TL.